ΤΕΥΧΟΣ 4 ΑΠΡΙΛΗΣ 1980

τιμη 75 μιλς

Τ.Κ. 5143 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

εργατικη δημοκρατια

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΤΥΠΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

να αγωνιστουμε για να αποσυρθουν οι νεες φορολογιες

Οι τελευταίες φορολογίες έδειξαν καθαρά πού στέκεται η Κυβέρνηση. Στό πλευρό των εργοδοτών.

Οι φορολογίες αυτές έρχονται γάντι μέ τίς επιδιώξεις τής Ομοσπονδίας Εργοδοτών καί τού Εμπορικού-Βιομηχανικού Επιμελητήριου πού θέλουν νά μάς χαμηλώσουν ακόμα περισσότερο τά μεροκάματα.

Η λογική τόσο τής κυβέρνησης όσο καί τών οργανώσεων τών εργοδοτών είναι ότι πέρνουμε πολλά χρήματα. Ετσι "υπερκαταναλώνουμε" καί φέρνουμε πληθωρισμό. Γι αυτό θέλουν νά μάς εμποδίσουν νά τό κάνουμε μέ χαμηλά μεροκάματα καί μέ ψηλή φορολογία.

Δέν υπάρχει αμφιβολία ότι Κυβέρνηση καί εργοδότες έχουν ένα καί μόνο στόχο:

Το βιοτικό μας επίπεδο

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Οι τελευταίες συλλογικές συμβάσεις συμφωνήθηκαν μέ βάση δύο όρους:

α) Οτι θά δεχτούμε αυξήσεις χαμηλότερες από πέρσι, επειδη η οικονομία βρίσκονταν σέ κρίση, καί γιά νά χτυπήσουμε τόν πληθωρισμό, καί...

β) Οτι δέν θά στηρίζαμε τήν οικονομία πάνω σέ μεροκάματα πείνας.

Αυτό φαίνεται πολύ καθαρά από τίς ανακοινώσεις τού Γενικού Συμβούλιου τής ΠΕΟ καί από τίς ομιλίες τού Γ.Γ. της Ζιαρτίδη.

Νά μερικά από αυτά πού ειπαν τό Νιόβρη

"Τό ύφος τών αιτημάτωνν πού θά διεκδικηθούν φέτος θάναι αναπόφευχτα σημαντικά χαμηλότερο τών περσινών..."

"...Τά συμφέροντα τής οικονομίας σάν συνόλου καί τά ειδικά συμφέροντα τής εργατικής τάξης υποβάλλουν τήν ανάγκη επιδειξης καί σ'αυτό τό στάδιο συνεσης καί υπευθυνότητας όσον αφορά τό ύφος τών εργατικών αιτημάτων. Η Εργατική τάξη καλείται νά συμβάλλει όσο εξαρταται από αυτή στη συμπιεση τών ρυθμων τού πληθωρισμού." (Εργατικό Βήμα, 7/11/79 απόφαση του Γενικού Συμβουλίου τής ΠΕΟ γιά τήν ανανέωση τών συλλογικών συμβάσεων)

"Η ΠΕΟ δέν θά συμβούλευε ποτέ νά στηρίξουμε τή βιομηχανία, τίς υπηρεσίες καί γενικά τήν οικονομία μας πάνω σέ χαμηλα μεροκάματα πείνας. Τέτοια οικονομία δέν μας χρειάζεται." (ομιλία Ζιαρτίδη, Εργ. Βήμα 21/11)

Μέ αυτούς τούς δύο όρους οι εργαζόμενοι υποχρεώθηκαν νά δεχτούν χαμηλές αυξήσεις.

ΠΟΥ ΠΑΜΕ ΣΗΜΕΡΑ;

Οι συνεχεις αυξήσεις στίς τιμές ανεβάζουν τό πληθωρισμό, καί οι τελευταίες φορολογίες χειροτέρεψαν ακόμα περισσότερο τήν κατάσταση. Οι τελευταίες αυξήσεις παίρνουν ένα μεγάλο μέρος τού μισθού μας.

Φαίνεται καθαρά ότι οι όροι μέ τούς οποίους δεχτήκαμε χαμηλές αυξήσεις ανατράπηκαν.

Οι χαμηλές αυξήσεις δέν εμπόδισαν τήν άνοδο τού πληθωρισμού, καί τά μεροκάματά μας έγιναν μεροκάματα πείνας.

Οι τελευταίες φορολογίες είναι απλά ένα μέρος τής γενικής επίθεσης από τούς εργοδότες καί τήν κυβέρνηση ενάντια στό βιοτικό μας επίπεδο

Αυτή η κατάσταση ισοδυναμεί μέ παραβίαση τών συλλογικών συμβάσεων από τήν πλευρά τών εργοδοτών καί τής κυβέρνησης

Γι'αυτό δέν μπορούμε νά μείνουμε μέ σταυρωμένα χέρια. Αν θέλουμε νά διαφυλάξουμε καί νά καλυτερέψουμε τό βιοτικό μας επίπεδο πρέπει νά αντιδράσουμε.

Ηδη από ορισμένες ομάδες εργαζομένων μπαίνει θέμα γιά αναθεώρηση τών προτάσεων γιά συλλογικές συμβάσεις.

Ολες οι οργανώσεις τών εργαζομένων εναντιώθηκαν στις αντεργατικές φορολογίες τής Κυβέρνησης.

Ηδη αποφασίστηκε παγκύπρια στάση εργασίας γιά τή Τετάρτη 16 τού Απρίλη.

Πρέπει νά πάρουμε μέρος σ'αυτή καί στή πικετοφορία όσο τό δυνατό πιό μαζικά καί πιό αγωνιστικά γιά νά δείξουμε ότι είμαστε αποφασισμένοι νά μή αφήσουμε νά περάσει η αντεργατική φορολογία. Γιά νά δείξουμε ότι είμαστε αποφασισμένοι νά διαφυλάξουμε τό βιοτικο μας επίπεδο από τήν επίθεση τής εργοδοσίας καί τής Κυβέρνησης.

Ισως νά μή φτάσει γιά νά φέρει αποτέλεσμα σέ σχέση μέ τούς φόρους. Αλλά είναι μία αρχή. Αν δέν φτάσει καί πρέπει καί μπορούμε νά υπάρξει συνέχεια ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ.

ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΟΥΝ ΟΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΝΑ ΦΟΡΟΛΟΓΗΘΟΥΝ ΤΑ ΚΕΡΔΗ

ΝΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΘΟΥΝ ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

[redacted]

ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ
τι φταιει

ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Στόν καπιταλισμό, ενώ όλος ο πλούτος παράγεται από τούς εργαζόμενους πού αποτελούν τήν τεράστια πλειοψηφία τού πληθυσμού, ελέγχεται από μιά μικρή μειοψηφία εκμεταλλευτών, μέ μοναδικό σκοπό τό κέρδος. Αυτό δημιουργά πολέμους, καταπίεση, πείνα, αλλοτριωση καί γενικά τήν εξαθλίωση τών εργαζομένων.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Λύση στά κακά τής κοινωνίας μας θά βρεθεί μόνο άν οι εργαζόμενοι πάρουν συλλογικά στά χέρια τους τόν έλεγχο αυτού τού πλούτου καί τήν διακυβέρνηση τής κοινωνίας εγκαθιδρώντας τήν εξουσία τής εργατικής τάξης-τήν εργατική δημοκρατία.

Γιά νά κτιστεί η εργατική δημοκρατία δέν μπορούμε νά περάσουμε σταδιακά από τόν καπιταλισμό σ'αυτή. Πρέπει νά διαλύσουμε τά σημερινά κρατικά καταπιεστικά όργανα καί νά κτίσουμε νέα. Τό εργατικό κράτος θά στηρίζεται στά εκλεγμένα εργατικά συμβούλια τών εργοστασίων καί τών άλλων χώρων δουλειάς, καί στήν οπλισμένη εργατική πολιτοφυλακή.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΡΑΣΗ

Αυτή τήν επανάσταση μπορεί νά τήν κάνει μόνο η ίδια η εργατική τάξη, αφού αποκτήσει, μέσα από τούς αγώνες της, συνείδηση τής δυναμής τής, αυτοπεποίθηση, οργάνωση καί τήν ικανότητα νά αγωνίζεται γιά τά ταξικά της συμφέροντα. Γι αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Κάθε αγώνα καί κάθε απεργία, επίσημη ή ανεπίσημη, γιά καλύτερες συνθήκες δουλειάς, καλύτερους μισθούς, καλύτερη εργατική νομοθεσία, ενάντια σέ απολύσεις καί τίς θυματοποιήσεις, καί γιά τήν υποστήριξη άλλων εργαζομένων.

Είμαστε εναντίον τής επέμβασης τού κράτους στίς εργατικές σχέσεις καί εναντίον τών θεσμών πού μπαίνουν φραγμός στην αγωνιστικότητα τών εργαζομένων καί τήν ελεύθερη διεκδίκηση τών αιτημάτων τους, καθώς καί στήν οργάνωσή τους.

Πιστεύουμε ότι πρέπει όλοι οι εργαζόμενοι ν' συμμετέχουμε στή συντεχνία καί νά παλεύουμε:.

Γιά τήν ενοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Γιά τήν υποστήριξη τών αγώνων άλλων εργαζομένων.

Γιά την εκλογη όλων ανεξαιρέτως τών αξιωματούχων τών συντεχνιών καί τήν δυνατότητα νά ανακαλούνται όταν τό αποφασίζουν οι εργαζόμενοι πού τούς εκλέξαν.

Γιά τό δυνάμωμα τών επιτροπών στούς τόπους δουλειάς.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Τό Κυπριακό πρόβλημα είναι δημιούργημα τών συγκρουόμενων συμφερόντων τών Ελληνοκυπρίων καί Τουρκοκυπρίων, τών Ελλήνων καί Τούρκων αστών.

Κύριοι υπεύθυνοι γιά τούς πολέμους, τίς σφαγές, τήν προσφυγιά καί όσα άλλα έπαθαν οι εργαζόμενοι εξαιτίας τού Κυπριακού προβλήματος είναι οι αστοί τής Κύπρου τής Ελλάδας καί τής Τουρκίας.

Οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις χρησιμοποιουν, υποδαυλίζουν ή επεμβαίνουν στίς διαφορές τών αστών γιά νά εξυπηρετήσουν τά στρατηγικά πολιτικά τους συμφέροντα.

Τά γεγονότα τών τελευταίων δεκαετιών έχουν αναπτύξει τόν εθνικισμό μέσα στήν Κυπριακή εργατική τάξη. Ακόμα υπάρχει η ψευδαίσθηση ανάμεσα στούς εργαζόμενους ότι είναι δυνατή μιά "βιώσιμη δίκαιη καί ειρηνική λύση" τού Κυπριακού ενόσω υπάρχουν τά ασυμβίβαστα συμφέροντα τών Ελληνοκύπριων καί Ελλήνων αστών από τή μιά καί τών Τουρκων καί Τουρκοκύπριων αστών από τήν άλλη.

Αποτέλεσμα τού εθνικισμού καί τής ψευδαίσθησης αυτής είναι νά γίνει, τουλάχιστον η Ε/κυπριακή εργατική τάξη, ανίκανη νά αντισταθεί ιδεολογικά στά καλέσματα τών Ελληνοκυπρίων αστών γιά εθνική ενότητα, οικονομικές θυσίες καί συνεργασία μέ τούς αστούς γιά τήν "οικονομική ανάπτυξή" τους. Νά μή μπορεί νά παλέψει μέ συνέπεια γιά τά ταξικά τής συμφέροντα. Γι αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Τήν ανάγκη δημιουργίας ενός κινήματος μέσα στήν Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη, ικανού νά αντισταθεί στά ιδεολογικά καλέσματα τών αστών γιά εθνική ενότητα θυσίες καί ταξική συνεργασία, πού θά συνδιάζει τήν ταξική πάλη μέ τήν έμπρακτη αντίθεσή τούς στήν επιθετικότητα τών Ελληνοκύπριων αστών ενάντια στούς Τουρκοκύπριους. Μόνο έτσι:

Θά απελευθερωθεί από τόν εθνικισμό ή Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη καί θά γίνει ικανή νά παλέψει γιά τά ταξικά τής συμφέροντα.

Θά αναπτυχθεί η εμπιστοσύνη ανάμεσα στούς Ελληνοκύπριους καί Τουρκοκύπριους εργαζόμενους, ώστε νά γίνουν ικανοί πραγματικά γιά νά παλέψουν μαζί.

Σύμμαχοί μας γιά νά εμποδίσουμε τίς συμφορές πού φέρνουν οι διαμάχες τών αστών, μπορούν νά γίνουν τά εργατικά κινήματα στίς άλλες χώρες αλλά πρώτα απ'όλα οι Τουρκοκύπριοι, οι Τούρκοι καί οι Ελληνες εργάτες.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

Η ολοκληρωτική απελευθέρωση τής εργατικής τάξης μπορεί νά γίνει μόνο μέ τήν διεθνή επικράτηση τού Σοσιαλισμού. Μιά εργατική επανάσταση στήν Κύπρο ή σέ άλλο κράτος δέ θά μπορέσει νά επιβιώση γιά μεγάλο χρονικό διάστημα άν μείνει απομωνομένη.

Γι'αυτό πιστεύουμε ότι η ενότητα τών εργατών όλου τού κόσμου θά είναι απαραίτητη.

Υποστηρίζουμε όλα τά κινήματα πού κτυπούν τόν καπιταλισμό καί τόν ιμπεριαλισμό στόν βαθμό πού δέν εμποδίζουν τήν ανάπτυξη τού εργατικού κινήματος. Ολα τά γνήσια εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα γιά τήν πολιτική απελευθέρωση.

Είμαστε αντίθετοι σέ όλους τους πολέμους πού κάνουν οι άρχουσες τάξεις, καί πρώτα απ όλα στίς πολεμικές προετοιμασίες καί τίς στρατιωτικές δαπάνες τής δικής μας άρχουσας τάξης καί σέ όλα τά ξένα στρατιωτικά συμφέροντα πού τήν παρουσία τους επιτρέπει.

Υποστηρίζουμε τό διώξιμο όλων τών βάσεων, τών ξένων στρατιωτικών εγκαταστάσεων καί όλων τών ξένων στρατευμάτων καί στρατιωτικών.

Είμαστε αντίθετοι σέ όλους τούς σημερινούς στρατιωτικούς συνασπισμούς.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Τ.Κ.5143 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πάνω απο χίλιοι στρατιώτες και αστυνομικοί χρησιμοποιούν τάνκς και τεθωρακισμένα για να καθαρίσουν τους δρόμους απο οδοφράγματα που έστησαν "σκουάτερς" στους δρόμους του Άμστερνταμ στις 3 Μαρτίου. Καθάρισαν τα οδοφράγματα αλλά άφησαν τους "σκουάτερς" να μείνουν στα σπίτια που είχα μπεί.

Οι "σκουάτερς" λέγονται στις αγγλόφωνες χώρες οι άστεγοι που καταλαμβάνουν και μένουν σε σπίτια που μένουν για καιρό ανοικίαστα, άδεια και αχρησιμοποιήτα.

Μετά την είδηση οτι θα τους έδιωχναν οι σκουάτερς" έστησαν οδοφράγματα στους δρόμους όπου υπήρχαν τέτοια σπίτια.

ΑΣΤΕΓΟΙ

Στο Άμστερνταμ υπάρχουν αυτή τη στιγμή σχεδόν 6,000 σπίτια και αρκετά κτίρια γραφείων στα χέρια των "σκουάτερς". Ακόμα υπάρχουν 52,000 ονόματα καταχωρημένα σε επίσημη λίστα άστεγων, και οι μή καταχωρημένοι υπολογίζονται σε δεκάδες χιλιάδες.

Η κατάσταση αυτή δημιουργείται κατά ένα μέρος απο τους ιδιοκτήτες σπιτιών που δεν τα νοικιάζουν, επειδή κερδοσκοπούν περιμένοντας να ανεβούν κι άλλο τα ενοίκια και δεν θέλουν να δεσμευτούν με συμβόλαια.

Τελικά, ο στρατός άφησε τους "σκουάτερς" να μείνουν μετά απο τη μαχητική τους αντίδραση και για να μην γίνουν φασαρίες στη στέψη της νέας βασίλισσας στις 30 Απριλίου.

Συχρόνως ετοιμάζονται δύο νομοσχέδια.

Το ένα χαϊδεύει τους άστεγους στο μάγουλο: "Οι δήμοι θα έχουν το δικαίωμα να αγοράσουν υποχρεωτικα σπίτια που έχουν μείνει ανοικίαστα για 6 μήνες.

Και το άλλο δίνει μιά γερή κλωτσιά στους "σκουάτερς". Η κατάληψη άδειων σπιτιών, που είναι ήδη παράνομη, τώρα θα τιμωρείται και με ενα γερό πρόστιμο. (Αυτές οι πληροφορίες είναι απο το καθαρόαιμο αστικό περιοδικό, ECONOMIST.

Ολα αυτά στην "ευημερουσα Ολλανδία...

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ

Οι αριστεροί σαν του λόγου μας έχουν μια όχι και τόσο "δημοφιλή" συνήθεια. Να λένε οτι στον καπιταλισμό η αστυνομία δεν έχει κύριο σκοπό να μας προστατεύει απο τους δολοφόνους, ούτε ο στρατός έχει κύριο σκοπό να μας προστατεύει απο "ξένους εχθρούς" αλλά οτι ο κύριος σκοπός τους είναι να προστατεύουν τους αστούς απο τους εχθρούς του Δηλαδή τους εργαζόμενους της χώρας τους και τους αστούς άλλων χωρών.

Οι αριστεροι σαν και του λόγου μας έχουν μια "κουραστική" συνήθεια, να λένε οτι για ολα φταίει ο καπιταλισμός. Η ατομική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής και επιβίωσης.

Εδώ στη Κύπρο οι καπιτα-ληστές έχουν βρεί μια πολύ βολική δικαιολογία:

"Για όλα φταίει ο Αττίλας"

Ο κόσμος δεν έχει σπίτια να μείνει επειδή τον ξερίζωσε ένας ξένος στρατός απο τα σπίτια του. "Η βάρβαρη Τούρκικη εισβολή"

Και δυστυχώς το αριστερό κίνημα μιλά κι αυτό περίπου με την ιδια γλώσσα.

Εμείς έχουμε μια διαφορετική εξήγηση.

Δεν έχουμε καμιά αντίρρηση οτι οι Τούρκοι στρατοκράτες είναι βάρβαροι. Όπως βάρβαρος είναι κάθε αστικός στρατός, είτε κάνει τη βαρβαρότητα του πράξη είτε όχι.

Ομως πιστεύουμε οτι, όσο για τον Αττίλα, φταίνε εξίσου και οι Ελληνοκύπριοι αστοί. Και οτι πριν απο το 74 είχαν καί αυτοί τη μερίδα τους σε παρόμοιες βαρβαρότητες. Αυτό ομως είναι θέμα άλλων αρθρων μας.

Εδώ, θέλουμε να δούμε τι σημαίνουν τα γεγονότα του Άμστερνταμ και άλλων χωρών όπου υπάρχουν άστεγοι, "σκουάτερς" και αστυνομια και στρατός που τους βγάζει απο τα σπίτια τους.

Νά, πρόσφυγες μέσα στη ίδια τους τη χώρα. Που ο δικός τους στρατός τους βγάζει απο τα σπίτια που μένουν.

Επειδή δεν είναι "δικά" τους. Άσχετο αν οι σκουάτερς είναι όλοι τους εργαζόμενοι, αυτοί που φτιάχνουν και τα σπίτια και όλα τα άλλα αγαθά. Άσχετο αν οι κερδοσκόποι ιδιοκτήτες είναι προφανώς στη τεράστια πλειοψηφία τους εισοδηματίες, δηλαδή δεν παράγουν τίποτε και παίρνουν ένα σωρό

Εδώ στη Κύπρο τί γίνεται;

Δεν υπάρχουν σπίτια άδεια για λόγους κερδοσκοπίας;

Δεν έχουμε στοιχεία αλλά υποψιαζόμαστε οτι συμβαίνει.

Δεν κτίζονται συνέχεια ξενοδοχεία για πλουσιους παραθεριστές που όπως όλοι οι πλούσιοι δεν παράγουν τίποτε;

Δεν μένουν τόσα δωμάτια τους (πολυτελείας κιόλας) άδεια το χειμώνα ενώ οι ιδιοι οι οικοδόμοι που τα κτίζουν και άλλοι εργαζόμενοι, πρόσφυγες και μή πρόσφυγες έχουμε πρόβλημα στέγης;

Είναι πολλές φορές μονότονο να λες συνέχεια το ίδιο πράγμα. Αλλά θα το ξαναπούμε.

Για όλα φταίει ο καπιταλισμός. Το σύστημα οπου η ιδιοκτησία των εργοστασίων, των σπιτιών, των μέσων παραγωγής και επιβίωσης είναι στα χέρια λίγων. Αυτών που δεν παράγουν.

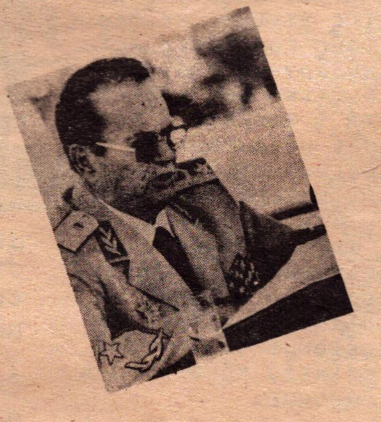

ΤΙΤΟ μεγαλος ηγετης αλλα ποιων;

Ὁ Τίτο είναι σίγουρα από τίς πιό διάσημες μορφές της σύγχρονης ιστορίας. Ἀπό τό 1949 μέχρι σήμερα στάθηκε στό μέσο τών ανταγωνισμών Ρωσσίας - Αμερικής.

Ἡ ρήξη του μέ τόν Στάλιν τό 1949 καί ή "αυτοδιαχείρηση" ή "εργατικός έλεγχος" στήν οικονομία είναι τά χαρακτηριστικά τής πολιτικής ζωής τού Τίτο πού έκαμαν πολλούς αριστερούς πού έβλεπαν ότι τό σύστημα στήν Ρωσσία δέν ανταποκρινόταν στίς προσδοκίες τους νά εναποθέσουν τίς ελπίδες τους σ'αυτόν. Ἡ πραγματικότητα όμως απόδειξε τίς ελπίδες αυτές μάταιες.

Ὁ Τίτο δέν ήρθε σέ ρήξη μέ τόν Στάλιν γιατί είχε απορρίψει τό Ρωσσικό σύστημα ή τήν πολιτική τού Στάλιν. Ἀλλά γιατί δέν δέχτηκε νά μετατραπεί ή Γιουγκοσλαβία σέ επαρχία τήν Ρωσσίας όπως οί άλλες χώρες τής Ανατολικής Ευρώπης. Χαρακτηριστικά μετά τή ρήξη ανάπτυξε σχέ---ς μέ τή Δύση καί <u>υποστήριξε τήν Αμερική στόν πόλεμο τής Κορέας.</u> Τό γεγονός ότι ή ρήξη δέν έγινε πάνω σέ βασικές αρχές είναι καί ή ευκολία πού έγινε ή επαναπροσέγγιση στήν εξουσία, στή Ρωσσία.

Στό εσωτερικό ή κατάσταση δέν διαφέρει ουσιαστικά από τήν Ρωσσία. Οί αντίπαλοι του διώχτηκαν καί φυλακίστηκαν. Ὁ έλεγχος τού κράτους καί τής οικονομίας βρίσκεται στά χέρια τής ηγετικής κάστας τού κόμματος όπως σ' όλες τίς χώρες την Ἀνατολικής Ευρώπης. Ἡ "αυτοδιαχείριση" ή "εργατικός έλεγχος" δέν είναι έλεγχος τής οικονομίας από τούς εργάτες. Δίνει απλώς περιορισμένο έλεγχο στούς εργάτες πάνω σέ ορισμένους τομείς τής επιχείρησης πού δουλεύουν. Ὅπως σέ μέρος τών κερδών ή γιά τό ποιοί θά απολυθούν άλλά όχι άν θά πρέπει νά απολυθούν καί πόσοι.

Σέ λίγο καιρό ό Τίτο ίσως πεθάνει καί θά περάσει στήν ιστορία σάν ένας άλλος μεγάλος νεκρός. Ἴσως νάταν ένας μεγάλος σάν μορφή, σάν ικανός πολιτικός σάν αντιιμπεριαλιστής ακόμα. Σίγουρα όμως δέν ήταν ένας μεγάλος υποστηρικτής καί προαγωγός τών συμφερόντων τών Γιουγκοσλάβων εργαζομένων καί τών εργαζομένων όλου τού κόσμου.

ΑΤΙ

ειναι αναποφευκτη η διασπαση των εργαζομένων;

Οι φοιτητές του ΑΤΙ κύρηξαν στις 5 του Μάρτη αποχή διαρκείας απο τα μαθήματα διεκδικώντας επίλυση των προβλημάτων τους.
Τα αιτήματα τους είταν

<u>Πρώτον</u>: Καλύτερη αξιολόγηση του διπλώματος τους και τοποθέτηση τους σε μια ανώτερη θέση στη δημόσια υπηρεσία.

<u>Δεύτερον</u>: Να τους παραχωρηθεί η δυνατότητα να υπογράφουν μελέτες για οικοδομές για δυόροφα μετά απο 2 χρόνια πείρα. (Αυτό το αίτημα αφορά σχέδια και στατικές μελέτες γιατί στη Κύπρο δεν υπάρχει διαχωρισμός. Δηλαδή οι αρχιτέκτονες υπογράφουν και στατικές μελέτες και οι πολιτικοί μηχανικοί υπογράφουν και σχέδια.) Το αίτημα αυτό είναι μόνο για τους πολιτικούς μηχανικούς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΜΙΣΘΩΤΟΙ

Οσον αφορά τη δημόσια υπηρεσία ζητούν απο την κυβέρνηση να τους τοποθετήσει σε μια κλίμακα πιο πάνω απο τους απόφοιτους των τεχνικών σχολών. Τώρα προσλαμβάνονται στη δημόσια υπηρεσία όπως οι απόφοιτοι τεχνικών σχολών μέ τρία χρόνια υπηρεσία. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι απόφοιτοι του ΑΤΙ μετά από 3 χρόνια ειδίκευση προσλαμβάνονται στη δημόσια υπηρεσία και κατά προέκταση στους ημικρατικούς οργανισμού και τις ιδιωτικές επιχειρήσεις σαν ανειδίκευτοι με τρία χρόνια υπηρεσία και να πληρώνονται φτηνά.

Αν πληρώνονται ακριβότερα στη δημόσια υπηρεσία αυτό θα επηρεάσει και τους μισθούς που θα παίρνουν στους ημικρατικούς οργανισμούς και τις επιχειρήσεις. Οι απόφοιτοι δηλαδή θα ζητούν μεγαλύτερους μισθούς απο τους εργοδότες τους και πιθανόν να τις παίρνουν αφού στους κλάδους του ΑΤΙ υπάρχει έλλειψη.

Οι φοιτητές του ΑΤΙ ομως δεν ζητούν μόνο να πληρώνονται παραπάνω. Ζητούν απο την κυβέρνηση να αξιολογήσει το δίπλωμα τους καλύτερα και να τους δώσει θέσεις ιεραρχικά ανώτερες. Ζητούν να τους τοποθετήσει στη θέση που παίρνει ενας απόφοιτος τεχνικής σχολής μετά απο Ι5 χρόνια υπηρεσία ή να δημιουργηθούν άλλες αντίστοιχες θέσεις ώστε να μην εμποδιστούν τώρα οι προαγωγές των αλλων υπαλλήλων αλλά μακρόχρονα να πάρουν αυτή τη θέση. Πράγμα που σημαίνει οτι αντικειμενικά στο μέλλον θα καταργηθούν ή θα περιοριστούν οι θέσεις προαγωγών των άλλων υπαλλήλων αφού θα προϋποθέτουν δίπλωμα του ΑΤΙ.

Αυτό το αίτημα των φοιτητών τους φέρνει σε αντίθεση με τους δημόσιους υπάλληλους απόφοιτους τεχνικών σχολών. Δεν είναι καθόλου παράξενο που η ΠΑΣΥΔΥ απο παλιά δήλωσε πως αν ο αγώνας των φοιτητών του ΑΤΙ θίξει τα συμφέροντα έστω και ενός μέλους θα κατεβεί και η ιδια σε δυναμικό αγώνα.

Αυτό και μόνο το αίτημα είταν ικανό να οδηγήσει όπως και οδήγησε, τον αγώνα των φοιτητών σε πλήρη απομόνωση. Οχι μόνο η ΠΑΣΥΔΥ πήρε αρνητική στάση αλλά και οι άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων δεν μπορούν να πάρουν μια ξεκάθαρη θέση υπέρ των φοιτητών.

Η μονη περίπτωση να αποφευχθεί αυτή η σύγκρουση ηταν οι φοιτητές του ΑΤΙ σε συνεργασία με τους δημοσίους υπαλλήλους και την συντεχνία τους να διαμορφώσουν τα αιτήματα τους ωστε να μην θίγονται τα συμφέροντα των υπολοιπων υπαλλήλων.

Αντι να ζητούν δηλαδή ιεραρχικές και επιστατικές θέσεις ή τη δημιουργία θέσεων που αντικειμενικά στο μέλλον θα καταργούσαν θέσεις προαγωγής των άλλων υπαλλήλων, να ζητήσουν μισθολογική αύξηση που δεν θα χειροτερέψει σε τίποτα την θέση των υπαλλήλων. Αυτό θα μειώσει την εκμετάλευση σε βάρος τους, να μην απασχολούνται δηλαδή σαν ειδικευμένο εργατικό δυναμικό τόσο φτηνά.

Μόνο η θετική στάση της ΠΑΣΥΔΥ και η συμπαράσταση άλλων τμημάτων εργαζομένων είναι ικανή να τονώσει την αυτοπεποίθηση των ίδιων των φοιτητώ που μετά α ο 4 βδομάδες αγώνα πήγαν στα σπίτια τους απογοητευμέν οι και αμφιβολοι για τη δυνατότητα νίκης τους.

Η συμπαράσταση των αλλών εργαζομένων και το δυνάμωμα της αυτοπεποίθησης των φοιτητών είναι βασικοί παράγοντες για αγώνα που μπορεί να πιέσει πραγματικά την κυβέρνηση

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ

Εξω απο τη δημόσια υπηρεσία οσον αφορά τους πολιτικούς μηχανικούς δουλεύουν με τον εξης τρόπο

<u>Πρώτον</u>:
Μισθωτοί στις διάφορες επιχειρήσεις και γραφεία που κάνουν όλοι τη δουλειά και βάζει την υπογραφή ο εργοδότης αρχιτέκτονας. Στην ίδια θέση βρίσκονται και οι σχεδιαστές και οι αρχιτέκτονες και πολιτικοί μηχανικοί απόφοιτοι πανεπιστημίου που εργοδοτούνται στην ίδια δουλειά σαν μισθωτοί. Αν δοθεί η αδεια για υπογραφή στους απόφοιτους του ΑΤΙ σε αυτό το τμήμα δεν θα αλλάξει και πολύ η κατάσταση. Μόνο έμμεσα θα ωφεληθούν γιατί ίσως να ανεβεί λίγο ο μισθός τους αφού θα τους δοθεί παραπάνω αναγνώριση. Οι αρχιτέκτονες μισθωτοί δεν επηρεάζονται ούτε και οι σχεδιαστές άμεσα.

<u>Δεύτερον</u>:
Ελεύθεροι επαγγελματίες που κάνουν εξωτερικές δουλειές. Αυτό γίνεται και με πολλούς μισθωτούς που δουλεύουν σε γραφεία Σε αυτό το τομέα αναφέρεται η εκμετάλευση για τη οποία μιλούν οι φοιτητές του ΑΤΙ. Δηλαδή στο οτι είναι εξαρτώμενοι απο τήν υπογραφή των αρχιτεκτόνων ή των πολιτικών μηχανικών Για να μπορέσουν να γίνουν ανεξάρτητοι ελεύθεροι επαγγελματίες οι απόφοιτοι του ΑΤΙ έχουν ανάγκη απο το δικαίωμα υπογραφής.

<u>Τρίτον</u>:
Εργοδότες. Να ανοίξουν δηλαδή δικό τους γραφείο να απ ασχολούν άλλους καί να υπογράφουν. Αυτό προϋποθέτει κεφάλαιο, γνωριμίες και πτυχιο. Το πτυχίο δεν είναι απαραίτητο γιατί αν έχει το κεφάλαιο ο κάποιος "αγοράζει" ενα αρχιτέκτονα για να υπογράφει. Αν υπαρχει βοηθά. Αν δεν υπάρχει πάντως χρειάζεται τουλάχιστο να έχει γνώσεις σχετικές με τη δουλειά.

Το αιτημα για δικαίωμα υπογραφής των φοιτητών του ΑΤΙ δημιουργει τα εξής προβλήματα. Δημιουργεί αντίθεση και διαμάχη με τους αρχιτέκτονες και πολιτικούς μηχανικούς για το ποιός θα μπορεί να παίρνει δουλειές.

Δημιουργει ακόμη μια αλλη αντίθεση με τους σχεδιαστές και τους απόφοιτους των τεχνικών σχολών μη εκφρασμένη επίσημα αλλά υπαρκτη. Η διεκδίκηση της υπογραφής και η πιθανή επιτυχία της με βάση την αναγνώριση του διπλώματος απομακρύνει απο τους σχεδιαστές, αν δεν στερεί για πάντα, τη δυνατότητα να διεκδικήσουν και οι ίδιοι το δικαίωμα υπογραφής. Ετσι κι αλλιώς το δίπλωμα δεν παίζει κανένα ρόλο γιατί όλα τα σχέδια περνούν απο τον έλεγχο (του δημαρχείου ή του διοικητηρίου) και εγκρίνονται ή απορρίπτονται καί ξαναστελνονται πίσω γιά διορθώσεις. Αυτό πού έχει σημασία δηλαδή είναι η ικανότητα, πού τήν έχουν καί οι απόφοιτοι του ΑΤΙ καί οι σχεδιαστές μέ πείρα, αφφού αυτοί κάνουν όλη τή δουλειά καί ο αρχιτέκτονας βάζει μόνο τήν υπογραφή. Αν οι φοιτητές τού ΑΤΙ είχαν τό σωστό αίτημα γιά δικαίωμα υπογραφής γιά όλους, τότε θά μπορούσαν νά απευθύνονται καί στούς σχεδιαστές γιά συμπαράσταση.

Η αξιολόγηση όμως μέ βάση τό δίπλωμα δημιουργεί ακόμα ένα πρόβλημα. Διαιωνίζει τήν κυρίαρχη αστική ιδεολογία πού χρησιμοποιά τά δίπλωμα τα γιά νά κτίζει τήν πυραμίδα τής καταπίεσης της καί συντηρεί τήν ιεραρχία πού καλλιεργεί.

Τό αίτημα αυτό όχι μόνο ήταν λάθος, αλλά προβλήθηκε στόν αγώνα τών φοιτητών σάν κύριο ή τουλάχιστον αυτό κατάλαβε ο κόσμος.

ΑΓΩΝΑΣ ΧΩΡΙΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΙΚΗΣ

Η λαθεμένη αξιολόγηση τών αιτημάτων, πού οδήγησε σέ πλήρη απομώνοση από τούς εργαζόμενους επέβαλε καί τίς μορφές αγώνα πού ακολουθήθηκαν στίς 4 εβδομάδες κινητοποίησης.

Αφού στίς συνδικαλιστικές οργανώσεις καί τούς εργαζόμενους δέν μπορούσαν νά απευθυνθούν, υποχρεωτικά απευθύνονταν αφηρημένα στό αίσθημα δικαιοσύνης καί "υπερηφάνειας γιά τόν τόπο μας" τού κόσμου πού περνούσε από τή πλατεία Ελευθερίας. "Ζητούμε τή συμπαράστασή σου. Βοήθα καί σύ τό δίκαιο αγώνα μας" έγραφαν στό φυλλάδιο τους "<u>Ενισχύεις έτσι τήν ανώτερη εκπαίδευση τού τόπου σου</u>"

Μετά από 4 βδομάδες αγώνα αφού δέν στάθηκε δυνατό νά ασκηθεί σοβαρή πίεση στήν κυβέρνηση μέ τή συμπαράσταση μαθητών καί τά διαβήματα στή Ουνέσκο, ο σύλλογος τών φοιτητών αποφάσισε νά στείλει τούς φοιτητές στά σπίτια τους(!!), εγκαταλείποντας τίς σπουδές τους μέχρι νά αποφασίση η επιτροπή πού συστήθηκε γιά τά αιτήματά τους. Οι φοιτητές, ο καθένας απομωνομένος στό σπίτι του, κάτω από τή πίεση τών γονιών τους καί τών ανακοινώσεων τής κυβέρνησης, δέν θά αργήσουν νά γυρίσουν στά μαθήματά τους.

Οι απόφοιτοι τού ΑΤΙ είναι ένα τμήμα εργαζομένων πού τό εκμεταλλεύονται πολύ, χρησιμοποιώντας τους σάν φτηνό εργατικό δυναμικό. Εχουν ακόμα οι φοιτητές πολλά προβλήματα διαβίωσης καί ψυχαγωγίας όσοι μένουν στίς άθλιες παράγκες τού ΑΤΙ σάν οικότροφοι. Η λύση ομως αυτών τών προβλημάτων πρέπει νά αναζητηθεί στόν κοινό αγώνα μαζί μέ άλλους εργαζόμενους γιά τό συμφέρον όλλων.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

Διάταγμα για το διαζύγιο, εκθοδέν απο τη Πανρωσική Κεντρική Εκτελεστική Επιτροπή και το Συμβουλιο των Κομισσάριων του Λαού.

Δεκέμβρης 29 1917

Ο γάμος διαλύεται κατόπιν αίτησης και των 2 συζύγων ή ενος απο αυτούς.

Η αίτηση αυτή απευθύνεται σύμφωνα με τους κανονισμούς, στο τοπικό δικαστήριο.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ
Με κοινή συναίνεση, η αίτηση διαζυγίου μπορεί να επιδοθεί απευθείας στο τμήμα εγγραφών γάμων οπου καταχωρήθηκε ο γάμος και το τμήμα αυτό καταχωρεί τη διάλυση του γάμου και εκδίδει πιστοποιητικό της.

Την ορισθείσα για την ακρόαση της αίτησης διαζυγίου μέρα ο τοπικός δικαστής καλεί και τους δυο συζύγους ή τους δικηγόρους τους.

Αν ο δικαστής μείνει ικανοποιημένος πως τη διάλυση του γάμου τη ζητούν οι δυο σύζυγοι ή ενας απ' αυτούς διαλύει το γάμο και βγάζει ενα πιστοποιητικό διάλυσης. Ο δικαστής στέλλει επίσης ενα αντίτυπο της απόφασης του στο γραφείο οπου έγινε ο γάμος και υπάρχουν τα σχετικά έγγρωφα.

Στη περίπτωση διαζυγίου με κοινή συνέναιση οι σύζυγοι πρέποι να υποδείξουν στην αίτηση τους ποιό οικογενειακό όνομα θα διατηρήσουν αυτοί και τα παιδιά τους απο τώρα και μπρός.

Στη περίπτωση που το διαζύγιο ζητείται απο το ένα σύζυγο, κι αν δεν υπάρχει συμφωνία γι αυτό το θέμα, οι διαζευγμένοι διατηρούν τα προ του γάμου ονόματα τους και το οικογενειακό ονομα των παιδιών αποφασίζεται απο το δικαστή, κι αν υπάρχε διαφορά, απο το τοπικό δικαστήριο.

Στη περίπτωση της κοινής συναίνεσης ο δικαστής αποφασίζει μαζι με τη διάλυση του γάμου και για το ποιός απο τους δυό ο γονιούς θάχει τη κηδεμονία των ανήλικων παιδιών που γεννήθηκαν κατά τη διαρκεια του γάμου, ποιός απο τους γονιούς και σε ποιό βαθμό θα καλύπτει τα έξοδα για το μεγάλωμα των παιδιών, κατά ποσο ο σύζυγος είναι υποχρεωμένος, και σε ποιό βαθμό να συντηρά τη διαζευγμένη σύζυγο του.

Απο τώρα και μπρός είναι στη δικαιοδοσία των τοπικών δικαστήριων να αποφασίζουν κατα πόσο ένα γάμος είναι παράνομος ή δεν ισχύει.

Αυτός ο νόμος ισχύει για όλους τους κατοίκους της Ρωσσικής Δημοκρατίας ανεξάρτητα απο θρησκεία.

3.

Ολες οι υποθέσεις διαζυγίου που εκκρεμούν τώρα στα δικαστήρια των Ορθόδοξων και άλλων θρησκεφτικών υποδιαιρέσεων, τη Διεύθυνση της Συνόδου, και διαφόρων ιδρυμάτων άλλων Χριστιανικών ή μη Χριστιανικών υποδιαιρέσεων και επισήμων όλων των εκκλησιαστικών υποδιαιρέσεων, για τις οποίες δεν έχει παρθεί αποφαση ή αν υπάρχει απόφαση δεν έχει αποκτήσει ακόμη νομική ισχύ, προκυρήσσονται βάση αυτού του νόμου, διακόπτονται, και τα στοιχεία, μαζι με ολα τα στοιχεία για όλεστες υποθέσεις διαζυγίου με τις οποίες ασχολήθηκαν αυτά τα ιδρύματα ή οι αξιωματούχοι τους θα παραδοθουν για να διατηρούνται στα επαρχιακά δικαστήρια. Τα δύο μέρη σε αυτές τις περιπτώσεις, χωρίς να περιμένουν για τη πιο πάνω διαδικασία κάνουν νέες αιτήσεις για τη διάλυση του γάμου βάση του παρόντος νόμου.

η ασφαλεια στην αθηνα κατασκευαζε

ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ ΘΥΜΑΤΑ

Με το κύμα κρατικής τρομοκρατίας που έχει εξαπολυθεί στην Αθήνα βρίσκονται στη φυλακή 5 Κύπριοι φοιτητές μαζί με 9 άλλα άτομα.

Η Ελληνική Ασφάλεια έκανε τις συλλήψεις με αφορμη των φόνων 2 αστυνομικών των ΜΑΤ.

Κρατήθηκαν παράνομα για 12 μέρες χωρίς να γνωρίζει κανένας τίποτα για τη σύλληψη τους, και χωρίς να μπορούν να δούν δικηγόρο.

Ξαφνικά ανακοινώθηκε πομπόδικα οτι εξαρθρώθηκε τρομοκρατική ομάδα που σχεδίαζε ληστείες τραπεζών, ανατινάξεις πρεσβειών και δολοφονές

Η ασφάλεια αφού δεν μπόρεσε να συσχετίσει με το φόνο τους συλληφθέντες και για να καλύψει τη παράνομη κατακράτηση τους κατασκεύασε νέες κατηγορίες και προσπαθεί να τους συσχετίσει με άλλες τρομοκρατικές πράξεις που δήθεν σχεδίαζαν.

Τό κείμενο αυτό δόθηκε από ανώνυμο
εξω σάν προκύρηξη. Το αναδημοσιεύο

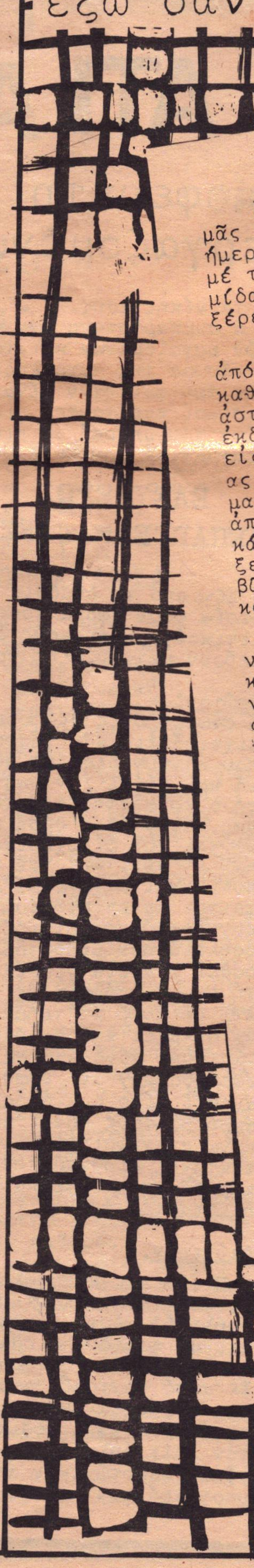

DE PROFUNDIS ή εκ βαθεων υπ

Σήμερα συμπληρώνεται μιά βδομάδα άπό τή μέρα, πού ή κρατικ
μᾶς πέταξε στά μπουντρούμια της. Τό ταξίδι στά Χανιά, γιά νά πε
ήμερο τῆς 'Απόκρηας μαζί μέ φίλους, κατέληξε σέ μιά κατ εὐθεία
μέ τά γρανάζια τοῦ κατασταλτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ κράτους."Οὐραν
μίδα", θά νόμιζε κανείς, πού παρακολουθεῖ τήν ὑπόθεση ἀπό τίς
ξέρει πώς εἴμαστε"ἄθῶοι", τουλάχιστον γιά τίς κατηγορίες πού μ

Καί ὅμως τά πράγματα δέν εἶναι ἔτσι, τουλάχιστον γιά τούς
ἀπό ἐμᾶς. Πρῶτα-πρῶτα γιατί ὁ τρόπος ζωῆς πού ἔχουμε διαλέξει
καθημερινήἀντίθεση καί σύγκρουση,μέ τήν ἀστυνομία.(Σέ μιά κατ
ἀστυνομικός λέει:"εἶναι γνωστοί ἀριστεριστές, πρωτοστατοῦν εἰ
ἐκδηλώσεις ἀριστεριστῶν στήν 'Αθήνα, πού ἔχουν ἐπαναστατική
εἰς συγκεντρώσεις,εἰς συσκέψεις,εἰς διανομή ἐντύπου ὑλικοῦ,δ
ας,ἀπεργίας καί εἰς τάς καταλήψεις τῶν Σχολῶν"'Εξιδανικευμέν
μας, πού ὅμως κάπως ἀναπαριστά καί τήν πραγματικότητα). Μετά
ἀπό ἐμᾶς,ἔχει στό πρόγραμμα μιά τέτοια"περιπέτεια", ἐπειδή
κάποια στιγμή,τό κράτος θά μπορέσει νά τόν "φέρει ἀπό κάτω".
ξεις, ἔρευνες, παρακολουθήσεις, ἐνοχλήσεις, μηνύσεις, ἀνακρ
βῶς τόν σκοπό ἔχουν,καί τίποτε ἄλλο. Νά μᾶς κάνουν νά βουλώ
κό μας στόμα.

"Ομως ἡ ἀλήθεια εἶναι, πῶς ὅσο καί νά τὄχαμε στό πρόγραμ
νά φανταστοῦμε, πώς αὐτό θά μᾶς συνέβαινε στίς διακοπές καί
καί θαλασσινά θά καταλήγαμε στήν ἀπεργία πείνας. Καί οὔτε
νταστοῦμε τούς ἑαυτούς μας κατηγορούμενους μέ τέτοιο τρόπο.
στιγμή νά διωχθοῦμε γιά τή συμμετοχή μας σέ κάποια ἀγωνιστ
τουλάχιστον νά εἴμαστε τά ἡρωϊκά θύματα μιᾶς σατανικῆς πλε
δέ φανταζόμαστε, πώς θά παίζαμε-ἀθέλητα βέβαια-τόν ρόλο το
στήν πιό ἠλίθια καί γελοία σκευωρία, πού ἔχει κατασκευαστε
ση τοῦ νεοελληνικοῦ κράτους. Μιά σκευωρία, τόσο γελοία, π
μποροῦμε νά νοιώσουμε οὔτε τήν ἀπαραίτητη ἀγανάκτηση γιά
κατηγοριῶν μας. Καί αὐτό βέβαια μᾶς κάνει στά μάτια τους
"Υποπτους ἀκόμα, γιατί δέν δεχόμαστε,λέει, νά καταθέσουμε
παράνομα καί ἀντισυνταγματικά. Γι αὐτούς, τό νά ἀντιστέκε
θαιρεσία, σημαίνει, πώς εἶσαι "ἐν δυνάμει" ἤ ἀκόμα καί ἐν
της". Περίμεναν, νά συλλάβουν μερικά ἀνθρωπάκια, πού περ
παντοδυναμία τῆς κρατικῆς μηχανῆς καί τίς δικαιοδοσίες τ
σαν στά πόδια, ζητώντας ἔλεος, κλαίγοντας καί παρακαλώντ
τί μόνο τέτοιοι μπορεῖ νά εἶναι-γιά τόν Καραμανλῆ καί τά
μόφρονες πολίτες αὐτῆς τῆς χώρας. Καί ὅσοι φυσικά ἀντιδρ
ὑπερασπίζουν τά πιό στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματά τους
καί τρομοκράτες. Πολύ περισσότερο βέβαια, ἄν στό σπίτι
σωρινά, ἔχουν βρεθεῖ τρομοκρατικά ἐργαλεῖα, ὅπως,οἰκιακ
τοσυκλέτας, ἀντικείμενα μέ πολλά καλώδια κλπ. "Ολ αὐτά τ
τρώναμε ἐμεῖς, καί γι αὐτό τά πράγματα, μπῆκαν στό κανά
μοκρατικῆς ὁμάδας", παραπομπή μέ τόν 774 κλπ.

"Ομως,ἐμεῖς ξέρουμε,γιατί διωκόμαστε. Διωκόμαστε, γι
στές, γιατί εἴμαστε ἐπικίνδυνοι-ὅσο βαστάει βέβαια τό
ντικά αὐτοῦ τοῦ τόπου. Ἡ σύλληψη μας ἔχει συμβολικό χα
οἱ ἀριστεριστές, οἱ ἐξτρεμιστές". Ἔτσι ὁ καθένας, πού
τός τέτοιος, θά πρέπει νά τό σκεφτεῖ, σοβαρά. Τό πράγμ
'Εκτός ἀπό τίς καθημερινές δυσκολίες καί πιέσεις, ὑπάρ
μέσα γιά τά καλά. Καί ἐκτός ἀπό αὐτό,τά πράγματα στήν
ξεχωρίσουν,ἀποφασιστικά. Ἀπό 'δῶ οἱ νομιμόφρονες νοικ
μιμες ἐνέργειες, ὑποτάσσονται στή βούληση τῶν ὀργάνων
ζωή χαρισάμενη. Ὅσοι βρίσκονται ἀπό τήν ἄλλη,καί δημι
δικώντας, ἀπαιτώντας, παλεύοντας γιά κάτι καλύτερο,ἔ
καί πᾶνε μέσα. Τά πράγματα μπαίνουν στή θέση τους. Τό
αὐτοπροστατεύονται μέ τήν ἐπιβολή τῶν τρομοκρατικῶν
καί τήν ἐφαρμογή τους. Καί ἄν χρειάζονται ὁρισμένα πρ
βρεθοῦν εὔκολα. Ἡ καταπίεση δημιουργεῖ διάφορες μορφ
καί δυσαρέσκειας. Ἀμερικάνικα αὐτοκίνητα καίγονται,
ρηγνονται καί κάπου κάπου ἐκτελεῖται καί κάποιος βασ
τία δέν πρέπει νά ἐπεκταθεῖ καί νά γίνουμε Ἰταλία,
στούς δρόμους."Ετσι, αὐτό τό κενό ἔρχεται νά τό καλύ

ζει τρομοκρατες

Α ΣΚΕΥΩΡΙΑΣ

νές
ν
ι με
έντες
η πα
ους
ηγο-
α
λλες
ς

ΕΙΝΑΙ ΑΘΩΟΙ

Οι κατηγορίες που τους φορτώνουν είναι κατασκευασμένες.
- Κανένα στοιχείο τρομοκρατικής δράσης ή όπλο δε βρέθηκε στη κατοχή τους οπως παραδέχτηκε η ίδια η ασφάλεια.
- Η ασφάλεια χρησιμοποιά απο δημοσιογραφικό ρεπορτάζ στους Παλαιστινίους φωτογραφίες που έχουν δημοσιευτεί σε νόμιμα περιοδικά που κυκλοφορούν στα περίπτερα (περιοδικά Αντι και Λαϊκή Εξουσία), παρουσιάζοντας τες σαν τεκμήρια" που τάχα ανακάλυψε κρυμένα.
- Χαρακτηρίζει οργανώσεις και έντυπα σαν παράνομα ενώ υπάρχουν και δρούν νόμιμα εδώ και πολύ καιρό.

Διώκονται γιατί είναι αριστεροί και με τη φυλακιση τους θέλουν να τρομοκρατήσουν όσους συμμετέχουν και υποστηρίζουν τους αγώνες του εργατικου και φοιτητικού κινήματος

Με το πρόσχημα της ύπαρξης τρομοκρατών η κυβέρνηση και το κράτος με τα μέσα μαζικής επικοινωνιας δίνουν τεράστιες διαστάσεις και προσπαθούν να χαρακτηρίσουν κάθε μικρή ομάδα που δρά έξω απο τα επίσημα κόμματα σαν πιθανούς τρομοκράτες.

Ετσι απομακρύνουν τους εργαζόμενους απο τις μικρές αριστερές ομάδες.

Σήμερα που χειροτερεύει η οικονομική κρίση οι αστοί στην Ελλάδα θέλουν να κτυπήσουν τους αγώνες των εργαζομένων και χρησιμοποιούν ενα νόμο για την τρομοκρατία που μπορεί να βαφτίσει τρομοκράτη τον κάθε εργαζόμενο · που έχει ενα μεγάλο μαχαίρι της κουζίνας ή κείμενα και περιοδικά οργανώσεων. Ξεκινουν απο τις μικρές αριστερές ομάδες για να φτάσουν στις μεγάλες αριστερές οργανώσεις και κόμματα οταν χρειαστεί.

Στις 12 του Απρίλη αρχίζει η δίκη τους στο 5-μελές Εφετείο.

Αν καταδικαστούν σαν τρομοκράτες ανοίγει ο δρόμος για πλατύτερη εφαρμογή αντιδημοκρατικών μεθόδων εναντίον των εργαζομένων και φοιτητών στην Ελλάδα.

Υπαρχει ακόμη ο κίνδυνος επειδή οι δεξιές εφημερίδες και το ΡΙΚ μίλησαν για διασυνδέσεις των "τρομοκρατών" με την Κύπρο να επιχειρήσουν να κτυπήσουν και εδώ αριστερούς οταν χρειαστεί.

Αν η οικονομική κρίση χειροτερέψει περισσότερο και οι εργαζόμενοι δεν δέχονται τις θυσίες και τις φορολογίες που τους επιβάλλουν, οι αντιδημοκρατικές και τρομοκρατικές μέθοδοι δεν θα αργήσουν να εμφανιστούν εναντίον τους.

ο κρατούμενο στούς δικηγόρους, πού τό διοχέτευσαν προς τα
ύουμε όπως τό πήραμε

υποχειων

ατική τρομοκρατία,
νά περάσουμε τό τρι
υθείαν εμπλοκή μας
Ουρανοκατέβατη κερα-
τίς εφημερίδες καί
πού μᾶς αποδίνουν.

τούς περισσότερους
λέξει, μᾶς φέρνει σέ
ά κατάθεση του ένας
ῦν εις τάς διαφόρους
ική ιδεολογία, ήτοι
ιοῦ, διαδηλώσεις, πορεί-
ευμένη βέβαια εικόνα
Μετά, γιατί ο καθένας
ιδή καταλαβαίνει πώς
άτω". Οι συνεχεῖς διώ-
ανακρίσεις, αυτό ακρι-
βουλώσουμε τό ενοχλητι-

όγραμμα, δέν μπορούσαμε
ς καί αντί γιά ταραμά
ούτε μπορούσαμε νά φα
τρόπο. Περίμεναμε κάποια
ωνιστική κινητοποίηση, ή
ς πλεκτάνης. Ποτέ όμως
λο τοῦ συμπρωταγωνιστή
ευαστεῖ ποτέ από τή σύστα
ία, πού πολλές φορές δέν
η γιά τούς χαλκευτές τῶν
τους περισσότερο ύποπτους
σουμε. Κι άς συλληφθήκαμε
στέκεσαι στή κρατική αυ-
αί εν ενεργεία "τρομοκρά-
ύ περίφοβα μπροστά στήν
ίες τῆς εξουσίας, θά επεφ-
αλώντας γιά συγχώρεση. Για
αί τά αφεντικά του-οι νομι
ντιδροῦν διαφορετικά καί
ά τους, αυτοί είναι ύποπτοι
πίτι στό οποῖο διέμεναν προ
ικιακά σκεύη, αξεσσουάρ μο-
ὐτά τά στοιχεῖα τά συγκεν-
κανάλι τους, "σύσταση τρο-

τε, γιατί είμαστε κομμουνι-
α τό κόκκαλο μας-γιά τά αφε-
ικό χαρακτήρα."Αυτά παθαίνουν
πού θά θέλει νά γίνει κι αυ
πράγμα είναι πολύ επικίνδυνο
, υπάρχει ο κίνδυνος, νά πᾶς
στήν κοινωνία θά πρέπει νά
νοικοκυραῖοι, πού κάνουν νό-
ργάνων τοῦ κράτους καί περνάνε
δημιουργοῦν αναταραχή, διεκ-
ερο, έ, αυτοί είναι τρομοκράτες
υς. Τό κράτος καί τό πολίτευμα
ικῶν νόμων, μέ τή θέσπιση τους
ένα προσχήματα, αυτά μπορούν νά
ς μορφές κοινωνικῆς αγανάκτησης
νται, τζάμια σπᾶνε, κροτίδες εκ
ος βασανιστής. Αυτή η τρομοκρα-
αλία, όπου σκοτώνονται μέσα
ό καλύφει ο 774.('Εδῶ, μπορούμε

νά κάνουμε μιά παρένθεση, γιά τούς σύντροφους, πού έχουν διαλέξει τήν "άλλη" μορφή πάλης. Τόν πραγματικό ΕΛΑ, τήν 17 Νοέμβρη κλπ. Εμεῖς, βέβαια, δέν θά τούς προδώσουμε ιδεολογικά, λέγοντας τους, ότι είναι προβοκάτορες κλπ. Όμως θάπρεπε νά δοῦν τώρα τά αποτελέσματα τῶν ενεργειῶν τους, 5 χρόνια περίπου τώρα. Εμπρησμοί λεωφορείων, βόμβες, εκτελέσεις κλπ. Καί τί τό θετικό πρόσφεραν στό μαζικό κίνημα. Τίποτα. Έκαναν μιά τρύπα στόν καιρό. Από τήν άλλη έκαναν καί κακό, δηλαδή μᾶς έφεραν εμᾶς, εδῶ. Καί αυτό όχι μέ τήν έννοια, ότι έπιασαν εμᾶς αντί γι' αυτούς. Ούτε μέ τήν έννοια, ότι, άν δέν υπῆρχαν αυτοί, εμεῖς θάμασταν τώρα ελεύθεροι. Καί πάλι εδῶ θάμασταν. Μέ τή διαφορά, ότι τό κράτος δέν θά μποροῦσε, νά μᾶς απευθύνει τήν γελοία κατηγορία γιά "σύσταση συμμορίας". Θά ήταν αναγκασμένο, νά παραδέχεται, γιατί πραγματικά μᾶς κατηγορεῖ. Δηλαδή, θάταν αναγκασμένο νά πεῖ, ότι είμαστε τρομοκράτες, γιατί συμπαρασταθήκαμε μέ όλες μας τίς δυνάμεις στήν απεργία τοῦ Πίτσου, γιατί πήραμε μέρος στό κίνημα τῶν καταλήψεων, γιατί αγωνιζόμαστε μαζί μέ κάθε κίνημα, πού έμπρακτα αμφισβητεῖ τήν καπιταλιστική κυριαρχία. Έτσι, η δική μας θέση θάταν τουλάχιστον λιγότερο άχαρη, η θέση τῆς αντίδρασης πολύ πιό δύσκολη, καί η αντιμετώπιση τῆς τρομοκρατίας θάβρισκε ακόμα μεγαλύτερη μαζική απήχηση. Παράλληλα, ένας ολόκληρος χῶρος πολιτικοποιημένων αγωνιστῶν δέν θά πάλευε μόνος, γιά τήν αυτοσυντήρηση του, απέναντι στά χτυπήματα τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, αλλά θά πάλευε μαζί μέ τά κοινωνικά κινήματα, πού θάβλεπαν αυτόν τόν αγώνα άρρηκτα δεμένο μέ τίς ανάγκες τους καί τά συμφέροντά τους.)

Θά μᾶς ρωτήσει κανείς: "Κι αξίζει τόν κόπο, ρέ μάγκες, νά τραβιόσαστε έτσι σά λάστιχα, νά χαλᾶτε τό μέλλον σας, κλπ. Η ζωή είναι ωραία". "Ε, λοιπόν εδῶ είναι ο κόμπος. Η ζωή δέν είναι ωραία. Μέσα στήν 'Ελλάδα τῶν βουλκανιζατέρ καί τῆς ΥΕΝΕΔ, τοῦ Μπάλκου καί τοῦ 'Ελεύθερου Κόσμου, τῆς Χαλυβουργικῆς καί τῶν μαγαζιῶν πού κλείνουν στίς 2 η ώρα γιά νά εξοικονομήσουμε καύσιμα, τῶν Πανελλήνιων εξετάσεων γιά τά ΑΕΙ καί τή δουλειά στή φάμπρικα, η ζωή δέν είναι καθόλου ωραία, δέν είναι κάν βιώσιμη. Δέν είναι βιώσιμη γιατί καθημερινά τό σύστημα μᾶς τήν κλέβει, μαζί μέ όση χαρά μπορεῖ νά υπάρχει, γιά νά τήν κάνει κέρδος γιά τό κεφάλαιο. Οι μαθητές διαβάζουν 18 ώρες τό 24ωρο, γιατί τό σύστημα δέ μπορεῖ νά βλέπει νά πηγαίνουν χαμένες οι τόσες εργατο-ώρες εργατικῶν χεριῶν πού θά μποροῦσαν ν' απασχολοῦνται στήν κοινωνία. Οι εργάτες σκοτώνονται ή ακρωτηριάζονται σωρηδόν στούς χώρους δουλειᾶς, γιατί, γιά νά ανακάμψει τό ποσοστό κέρδους τῆς ελληνικῆς βιομηχανίας, θά πρέπει νά αυξηθεῖ η παραγωγικότητα. 'Η θάλασσα καί η ατμόσφαιρα δηλητηριάζονται καθημερινά καί περισσότερο, γιατί τά βιομηχανικά απόβλητα απαιτοῦν υψηλό κόστος καθαρισμοῦ, πού δέν τό επιτρέπουν οι νομισματοπιστωτικές συνθῆκες τῆς χώρας μας. Καί ο μέσος Έλληνας συνθλίβεται ανάμεσα στόν ιμπεριαλισμό καί τή μοναξιά, σέ μιά 'Ελλάδα πού, ενῶ έπαψε νά είναι μιά επαρχιακή γωνιά τῆς Ευρώπης, μέ κύριο χαρακτηριστικό τήν ανεμελιά τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, από τήν άλλη δέν έχει ούτε στοιχεῖο από τήν "ευημερία" καί τήν ομαλότητα τῆς ζωῆς τῶν "δυτικῶν δημοκρατιῶν".

Τό ξεπέρασμα τῆς κρίσης τοῦ ελληνικοῦ καπιταλισμοῦ μπορεῖ νά γίνει μόνο μέ τή συνολική οικονομική καί ανθρώπινη εξαθλίωση τοῦ ελληνικοῦ λαοῦ. Πράγμα πού βέβαια ο ίδιος ο λαός δέ θά τό επιτρέψει ποτέ. Καί αγωνίζεται γι' αυτό. Μέ μιά εργατική τάξη πού βλέπει τή ζωή νά χάνεται συνεχῶς -απόλυτα καί μεταφορικά- γιά νά δημιουργηθοῦν τά κέρδη τοῦ βιομηχανικοῦ καί τοῦ χρηματιστικοῦ κεφαλαίου. Μέ μιά νεολαία πού τό μέλλον της είναι σκοτεινό καί αβέβαιο καί τό παρελθόν της γεμᾶτο ισοπεδωτικές αναμνήσεις. Μέ μιά νεολαία πού είδε τήν εφηβική της ευαισθησία νά σακατεύεται μέσα στήν κτηνωδία καί τή γελοιότητα τῆς φασιστικῆς χούντας καί τή νεότητά της νά πηγαίνει χαμένη στή μιζέρια καί τήν αποσύνθεση τῆς μεταπολίτευσης. Κι όλοι αυτοί πού ξεσηκώνονται γιά νά διεκδικήσουν τά δικαιώματά τους, είναι οι "τρομοκράτες" τοῦ Μπάλκου καί τοῦ Καραμανλῆ.

'Υπάρχει κρίση σέ όλα τά επίπεδα τῆς κοινωνίας. 'Αλλά αυτή η κρίση δέν είναι αφηρημένη, δέν έπεσε από τόν ουρανό, δέν τή δημιούργησαν οι "σιδερένιοι νόμοι τῆς καπιταλιστικῆς οικονομίας". Η κρίση είμαστε εμεῖς πού διεκδικοῦμε τό δικαίωμα τῆς ζωῆς μας πού μᾶς τήν αρπάζει κάθε μέρα τό κεφάλαιο. Καί τό νά καθορίζουμε εμεῖς τή ζωή μας σημαίνει θάνατος γιά τό κεφάλαιο, σημαίνει ελευθερία. Αυτό είναι η ταξική πάλη πού φέρνει τήν κρίση, αυτό είναι η επανάσταση καί ο κομμουνισμός.

'Η τρομοκρατική επίθεση τῆς κυβέρνησης καί τῶν αφεντικῶν της έχει αυτό τό σκοπό. Νά μᾶς κάνει νά σωπάσουμε, νά μᾶς κάνει νά πάψουμε νά διεκδικοῦμε αυτό πού μᾶς ανήκει: τή χαρά τῆς ζωῆς. Θέλει νά κάνει τή χώρα μας παράδεισο "κοινωνικῆς γαλήνης" όπου θά βασιλεύει εκείνη η γαλήνη πού επικρατεῖ στά νεκροταφεῖα. 'Εμεῖς δέ θέλουμε όμως. Καί μ' αυτή τήν έννοια είμαστε τρομοκράτες. Γιά τέτοιου είδους τρομοκράτες κατηγορῆστε μας, κύριε Μπάλκο. Καί νάστε σίγουρος πώς θά τό παραδεχτοῦμε.

Ένας κρατούμενος στήν 'Ασφάλεια Περισσοῦ

25 Φλεβάρη 1980

η προπαγάνδα στην Κυπρο και στην Ελλαδα

ΑΤΟΜΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

δεν πλησιαζουμε ετσι στο σοσιαλισμο

Δέν υπάρχει νομίζουμε καμμιά αμφιβολία. Η σύλληψη Κύπριων αριστερών στήν Ελλάδα μέ τή στημένη κατηγορία τής τρομοκρατίας, έδωσε σέ τμήματα τουλάχιστόν τής άρχουσας τάξης στήν Κύπρο, τήν ευκαιρία νά δείξουν ότι σκέφτονται νά χρησιμοποιήσουν, όταν χρειαστή, τήν ίδια τακτική καί στή Κύπρο.

Ποιά είναι αυτή η τακτική, πώς προσπαθεί νά πετύχει τό στόχο της, τό δίνει πολύ ζωντανά τό κείμενο ενός θύματος αυτής τής τακτικής, η ανακοίνωση τού κρατούμενου πού αναδημοσιέψαμε:

> "Η σύλληψη μας έχει συμβολικό χαρακτήρα. 'Αυτά παθαίνουν οι αριστεριστές, οι εξτρεμιστές' Ετσι ο καθένας πού θά θέλει νά γίνει καί αυτός τέτοιος, θά πρέπει νά τό σκεφτεί, σοβαρά ...Τό κράτος καί τό πολίτευμα αυτο προστατεύονται μέ τήν επιβολή τών τρομοκρατικών νόμων.. Καί άν χρειάζονται ορισμένα προσχήματα, αυτά μπορούν νά βρεθούν εύκολα. Η καταπίεση δημιουργεί διάφορες μορφές κοινωνικής αγανάκτησης καί δυσαρέσκειας. Αμερικάνικα αυτοκίνητα καίγονται, τζάμια σπάνε, κροτίδες εκρήγνυνται"

Αυτά τά προσχήματα θέλουν νά δημιουργήσουν καί στή Κύπρο, μέ τούς τίτλους όπως "ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ" καί "εξτρεμιστές αριστεροί".

Θέλουν, σέ πρώτη φάση νά απομακρύνουν τούς εργαζόμενους από τούς "εξτρεμιστές" (όπως τούς αρέσει νά ονομάζουν τούς επαναστάτες), δημιουργώντας στούς εργαζόμενους τό φόβο ότι έχουν νά κάνουν μέ "φονιάδες", πιστολάρηδες, ~~κλπ.~~

Καί όταν χρειαστή, νά απομακρύνουν τούς επαναστάτες από τούς εργαζό, μενους, βάζοντάς τους φυλακή ή τρομοκρατώντας τους, χωρίς νά ανησυχούν ότι θά τούς υποστηρίξουν οι μάζες τών εργαζομένων.

Σέ τελευταία ανάλυση, έχουν τή διάθεση νά χρησιμοποιήσουν αυτό τό όπλο εναντίον όλων τών κομμουνιστων. Η ανακοίνωση τής Ασφάλειας γιά τή Λαϊκή Μετωπική Πρωτοβουλία λέει ότι έχει τή "Σταλινική-Μπολσεβίκικη αντίληψη τής συνεχούς επανάστασης μέ όλα τά μέσα"

Δηλαδή σύμφωνα μέ τήν Ελληνική ασφάλεια καί τό ΚΚΕ καί τό ΑΚΕΛ έχουν τρομοκρατικές τάσεις.

Γιά νά μή τά καταφέρουν, μιά από τίς προϋποθέσεις είναι νά είμαστε όσο πιο ξεκαθαροί γίνεται γιά τή σχέση τής "ατομικής τρομοκρατίας" μέ τό εργατικό κίνημα καί τή πάλη του γιά τήν απελευθέρωση του.

Αυτό τό άρθρο είναι μιά προσπάθεια σ'αυτή τήν κατεύθυνση.

"ΑΤΟΜΙΚΗ" ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Γιατί οι επαναστάτες χρησιμοποιούν τόν κάπως ασυνήθειστο όρο "ατομική τρομοκρατία" καί δέν μιλάν απλά γιά τρομοκρατία;

Γιά νά ξεχωρίσουν δύο διαφορετικά πράγματα.

Η λέξη τρομοκρατία σημαίνει γενικά κάθε ενέργεια πού δημιουργεί φόβο, τρόμο, στόν αντίπαλο ή τόν βλάπτει.

Ετσι μιλάμε γιά παράδειγμα γιά τήν "κρατική τρομοκρατία": Η αστυνομία, τά δικαστήρια, οι φυλακές, καί ο στρατός.

Κάί ο αντίπαλος σ'αυτή τήν περίπτωση δέν είναι μόνο οι κλέφτες, αλλά ο ίδιος ο λαός καί ιδιαίτερα οι εργάτες, όταν χρησιμοποιούνται αυτά τά μέσα εναντίον απεργιών καί διαδηλώσεων. Τά γεγονότα στήν Ελλάδα καί στήν Τουρκία τό δείχνουν καθαρά.

Αλλά καί στήν άμεση πάλη μεταξύ αστών καί εργαζόμενων χρησιμοποιούνται "τρομοκρατικές" μέθοδοι. Οι απολύσεις συνδικαλιστών, καί γενικά "ατάκτων" εργατών, οι επιστατες, τά λόκ-άουτ από τή μιά πλευρά, οι απεργίες, οι πινακιδοφορίες οι καταλήψεις εργοστασίων από τήν πλευρά τών εργαζομένων.

Οπως δέν περιμένουμε από τούς εργοδότες καί τό κράτος νά πάψουν από καλή καρδιά νά χρησιμοποιούν αυτές τίς μεθόδους, έτσι υποστηρίζουμε καί τό δικαίωμα του εργατικού κινήματος καί άλλων καταπιεσμένων στρωμάτων νά χρησιμοποιούν βίαιες" μεθόδους αντίστασης στήν καταπίεση.

Ακόμα παραπάνω, πιστεύουμε ότι, δυστυχώς, δέν υπάρχει κανένας δρόμος γιά τήν ολοκληρωτική απελευθέρωση τής εργατικής τάξης πού δέν θά έχει μέσα του τό στοιχείο τής <u>μαζικής</u> επαναστατικης βίας:

> "Στήν ιστορία τών επαναστάσεων... η ζωή γίνεται ασυνείθιστα περιπετειώδης καί γεμάτη γεγονότα. Οι μάζες πού στέκονταν πάντα στό περιθώριο, καί πού συχνά τίς περιφρονούσαν γι'αυτό οι επιπόλαιοι παρατηρητές, μπαίνουν στόν πολιτικό στίβο σάν ενεργοί πολεμιστές...όσο καί νά μάς συνταράσσουν οι ποταμοί αίματος καί τά χιλιάδες θύματα, τίποτα δέν μπορεί νά συγκριθεί μέ τή σημασία πού έχει αυτή η άμεση εκπαίδευση τών μαζών καί τών τάξεων από τόν επαναστατικό αγώνα όσο αυτός διαρκεί" (Λένιν, "Επαναστατικές Ημέρες" 1905)

Μέ λίγα λόγια πιστεύουμε στήν επαναστατική βία, αλλά μέ αυτό εννοούμε <u>μαζική</u> βία, βία τών μαζών τών απλών εργαζομένων. Βία όχι μόνο γιά τήν αντιμετώπιση ή ανατροπή τών αστών, αλλά καί γιά τήν <u>εκπαίδευση</u> τών μαζών αυτών, γιά τήν ανάπτυξη τής ικανότητας τών απλών εργαζομένων νά δρούν οι ίδιοι γιά λογαριασμό τους.

Αυτή τή βία, αυτή τή μορφή "τρομοκρατίας" οι επαναστάτες σοσιαλιστές τήν θεωρούν αναπόφευκτη καί απαραίτητη.

Γι αυτό χρησιμοποιούμε τόν όρο "<u>ατομική τρομοκρατία</u>" γιά κάτι πολύ διαφορετικό.

Γιά τήν τρομοκρατία πού γίνεται από <u>άτομα</u>, από μικρές ομάδες. Η δολοφονία ενός αστυνομικού ή ενός καπιταλιστη(όπως τού Σλάγιερ στή Γερμανία) ο εμπρησμός ενός εργοστασίου, κροτίδες σέ αστυνομικούς σταθμούς ή σέ κυβερνητικά κτίρια, καί όλα αυτά στά κρυφά, συνωμοτικά, από λίγα άτομα. Αυτές είναι οι καθαυτό τρομοκρατικές ενέργειες, η"ατομική τρομοκρατία" όπως τή λέμε γιά νά τή ξεχωρίσουμε από τή μαζική ή τήν κρατική τρομοκρατία.

Τό κύριο ρεύμα τού επαναστατικού εργατικού κινήματος, από τόν Μάρξ καί μετά, ήταν πάντα <u>αντίθετο</u>, αποφασιστικά καί αμετάκλητα, <u>σ'αυτή</u> τή μορφή τρομοκρατίας, <u>σ'αυτή</u> τή μορφή βίας.

ΟΧΙ επειδή είμαστε εναντίον τής βίας, όπως είπαμε. ΟΧΙ επειδή λυπόμαστε τόν βασανιστή πού πήγε από τή σφαίρα τού τρομοκράτη. ΟΧΙ επειδή οι ενέργειες αυτές είναι "παράνομες" ή"απάνθρωπες" ή ότι άλλο παρόμοιο τίς πεί κανείς.

Είμαστε αντίθετοι στήν ατομική τρομοκρατία επειδή δέν μπορεί νά φέρει, συνήθως, αποτέλεσμα. Γιά κάθε βασανιστή πού σκοτώνεται, υπάρχουν εκατοντάδες άλλοι ικανοί νά πάρουν τή θέση του.

Επειδή ΚΑΝΕΙ ΚΑΚΟ στό μαζικό κίνημα, επιτρέποντας στό αστικό κράτος καί τήν αστυνομία νά χειροτερεύει τήν καταπίεση μέ τή δικαιολογία ότι θέλει νά τιμωρήση λίγους τρομοκράτες, ότι καταπιέζει, κυνηγά ΛΙΓΑ ΜΟΝΟ ΑΤΟΜΑ καί όχι ΟΛΟΚΛΗΡΗ τήν εργατική τάξη.

Αλλά ο βασικότερος, ο <u>κύριος</u> λόγος πού είμαστε εναντίον τής ατομικής τρομοκρατίας είναι άλλος Τό ότι ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ τρόπος αγώνα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Τί σημαίνει η λέξη επανάσταση;Μήπως μιά οποιαδήποτε πολιτική αλλαγή πού γίνεται μέ τή χρησημοποίηση βίας;

Τότε είχε δίκηο ο Παπαδόπουλος όταν χαρακτήριζε τό πραξικόπημα του Απρίλη του 67 σάν "επανάσταση";

Οχι φυσικά. Η <u>κοινωνική επανάσταση</u>, η σοσιαλιστική επανάσταση, είναι μιά ριζική αλλαγή ολόκληρης τής κοινωνίας, όπου τεράστιες μάζες ανθρώπων αλλάζουν θέση μέσα στή κοινωνία, τρόπο σκέψης, δράσης καί λειτουργίας.

Κανέίς δέν μπορεί νά προσφέρη στήν εργατική τάξη τήν απελευθέρωσή τής, τή νέα κοινωνία, τό σοσιαλισμό:

> "Η απελευθέρωση τών εργαζομένων τάξεων πρέπει νά κατακτηθή από τίς ίδιες τίς εργαζόμενες τάξεις" (πρώτη πρόταση στήν εισαγωγή τών "Κανονισμών της Διεθνούς τών Εργατών" Κ. Μάρξ, 1864)

Καί ο λόγος ειναι ότι:

> "Η επανάσταση είναι απαραίτητη όχι μόνο επειδή δέν γίνεται νά ανατραπεί μέ άλλο τρό

πο η άρχουσα τάξη, αλλά επίσης επειδή μόνο μέσα από μιά επανάσταση μπορεί ή τάξη πού τήν ανατρέπει νά απελευθερώσει τόν εαυτό της από τά συσσωρευμένα σκουπίδια καί τίς ανοησίες του παρελθόντος καί νά γίνει ικανή νά ανοικοδομήση τή νέα κοινωνία" (Κ.Μάρξ, "Γερμανική Ιδεολογία" υπογραμμίσεις τού Μάρξ)

Η κυριαρχία τού καπιταλισμού στηρίζεται πάνω στήν παθητική αποδοχή τής διακυβέρνησης καί τής εκμετάλλευσης τών πολλών από τούς λίγους, στήν έλλειψη τής συνειδητοποίησης τής εργατικής τάξης. Αντίθετα, τό όραμα τών σοσιαλιστών επαναστατών είναι μιά κοινωνία όπου οι ίδιοι οι εργαζόμενοι παίρνουν συνειδητά τήν τύχη τους στά χέρια τους, καί αυτοκυβερνούνται, δημοκρατικά.

Πώς δημιουργείται αυτή η συνείδηση;

"Γιά τή δημιουργία σέ μαζική κλίμακα τής κομουνιστικής αυτής συνείδησης, καθώς καί γιά τήν επιτυχία τού ίδιου τού στόχου της, πρέπει νά αλλάξουν οι ίδιοι οι ανθρωποι, σέ μαζική κλίμακα, καί η αλλαγή αυτή μπορεί νά γίνει μόνο μέσα σέ ένα πρακτικό κίνημα, σέ μιά επανάσταση" (Μάρξ "Γερμανική Ιδεολογία")

\- - - - - - - - - - - -

Ας τά ξαναδούμε.

Συνήθως η ατομική τρομοκρατία δέν είναι αποτελεσματική, δέν μπορεί νά βλάφει πραγματικά καί τούς αστούς καί τό κράτος τους, ενώ είναι αρκετά βλαβερά τά αποτελέσματά της γιά τό εργατικό κίνημα. Οπως λέει τό κείμενο τού κρατούμενου: "Εμπρησμοί λεωφορείων, βόμβες, εκτελέσεις κλπ, καί τί τό θετικό πρόσφεραν στό μαζικό κίνημα;...άν δέν υπήρχαν αυτοί...η δική μας θέση θάταν τουλάχιστον λιγότερο άχαρη."

Αλλά άς υποθέσουμε ότι κάποιοι τρομοκράτες λύνουν αυτά τά προβλήματα.

Καταφέρνουν νά ανατρέψουν τό αστικό κράτος. Γίνονται δημοφιλείς στις πλατιές μάζες.

Πάλι, σάν επαναστάτες, θά είμασταν αντίθετοι στίς ενέργειές τους.

Ενας μυστικός συνωμοτικός στρατός, από μερικές εκατοντάδες τρομοκράτες, καλά οργανωμένος νίκησε τόν αστικό στρατο καί μάς προσφέρει τήν εξουσία. Ο λαός τούς θαυμάζει καί τούς αγαπάει.

Αυτό ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ. ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ. Καί από"αριστερά" πραξικοπήματα έχουμε πικρή πείρα.

Σέ τελευταία ανάλυση μένει αναπάντητο τό ερώτημα: Πώς θά γίνει η εργατική τάξη ικανή νά "ανοικοδομήσει τήν νέα κοινωνία";

Δέν θά γίνει, ούτε θά τήν κυβερνήση η ίδια Κάποιοι άλλοι θά κυβερνήσουν, μιά κοινωνία πού δέν θά διαφέρει καί πολύ από τήν παλιά.

ΕΡΓΑΤΕΣ

Καί όμως οι εργάτες είναι το μοναδικό κομμάτι τής κοινωνίας πού μπορεί καί νά καταστρέψει τόν καπιταλισμό, καί νά χτίσει μιά καινούργια κοινωνία, στηριγμένη σέ πραγματικά νέες βάσεις.

-Ο ίδιος ο καπιταλισμός τούς μαθαίνει τήν οργάνωση, τή συνεργασία, τήν κοινή δουλειά. Από τό εργοστάσιο ή τήν οικοδομή ή τό γραφείο όπου τούς μαζεύει πολλούς μαζί τήν ίδια άσχημη ώρα κάθε πρωΐ, όπου τούς βάζει νά δουλεύουν μαζί, μέχρι τό ότι τούς αναγκάζει νά οργανώνονται στίς συντεχνίες γιάνά μπορέσουν νά απαιτήσουν τό παραμικρό από τόν εργοδότη τους.

-Ο ίδιος ο καπιταλισμός, οι εργοδότες τους, τούς αναγκάζουν νά αγωνίζονται γιά νά καλυτερέψουν ή νά μή χεροτερέψει η ζωή τους, καί μάλλιστα όχι ο καθένας μόνος του, αλλά όλοι μαζί. Δέν μπορεί νά απεργήση ο καθένας εργάτης χωριστά σέ διαφορετική μέρα.

-Αυτός ο οργανωμένος αγώνας γιά τά συμφέροντά τους είναι αναγκαστικά έναντια στά συμφέροντα τών καπιταλιστών. Οχι μόνο αυτό, αλλά ξεπερνάει τά όρια τού καπιταλισμού, τής ατομικής ιδιοκτησίας τών μέσων παραγωγής: κάθε κατάληψη εργοστασίου τού οποίου οι εργάτες απειλούνται με απολυσηδείχνει ακριβώς αυτό τό πράγμα.

Καί κάθε απεργία δείχνει έστω καί λίγο, ότι οι εργάτες μπορούν νά αυτοκυβερνηθούν δημοκρατικά.

-Καί, ίσως τό πιό σημμαντικό, είναι η τάξη πάνω στήν οποία στηρίζεται η ζωή ολόκληρης τής κοινωνίας.

Ας σταματήσουν νά δουλεύουν, έστω γιά μιά βδομάδα, οι εργάτες τού ηλεκτρικού, τής ΣΥΤΑ, τών λεωφορείων.

Σταματούν όλα. Αυτό έχει πολύ μεγαλύτερη δύναμη από τά όπλα λίγων τρομοκρατών.

Είναι μιά τάξη, πού ενώ είναι η πιό καταπιεσμένη, μπορεί νά γίνει παντοδύναμη.

Καί όμως, όλη η λογική τών "ατομικών τρομοκρατών" λέει ότι δέν είναι έτσι.

Η λογική τους είναι ότι η εργατική τάξη χρειάζεται κάποιους άλλους γιά νά τής ξεκαθαρίσουν τούς λογαριασμούς της μέ τούς αστούς.

Κάποιους πού δέν δρούν σάν εργάτες, αλλά σάν ιδιαίτερα ικανά άτομα, σάν εξαιρέσεις, σάν ήρωες.

ΔΥΝΑΜΗ

Αντί νά δείχνουν οι πράξεις τών τρομοκρατών στίς μάζες τών εργατών πού βρίσκεται η δύναμή τους, τους δείχνουν τίς αδυναμίες τους:

Τό ζήτημα δέν είναι άν μπορείς νά κάνεις απεργία μαζί μέ τούς συναδέλφους σου.Τό ζήτημα είναι, ξέρεις από πιστόλια, από βόμβες; Ξέρεις από συνωμοτικά σχέδια από μεταμφίεση; Αντέχεις νά κάνεις διπλή ζωή γιά χρόνια; Τολμάς νά παίζεις καθημερινά μέ τό θάνατο, μέ τό κίνδυνο νά πάς 20, 30,50 χρόνια φυλακή; Είσαι ήρωας;

Τότε μπορείς νά αντισταθείς στό σύστημα.

Αλλοιώς, άφησε σέ μάς αυτή τή δουλειά. Καί άν καμμιά φορά μάς κυνηγάει η αστυνομία, καί περάσουμε από τό σπίτι σου, μπορείς νά μάς κρύψεις κάνα δύο βραδιές, νά μάς δώσεις λίγο φαΐ, καί νά μάς κυτάξεις μέ δέος.

Η προσπάθεια σου, συνδικαλιστή εργάτη, νά οργανώσεις στή συντεχνία τούς συναδέλφους σου στή δουλειά, μέ κίνδυνο νά απολυθείς, η συνωμοτικότητα νά μή τό πάρει είδηση ο μάστρος πρίν νάρθει η ωρα, δέν είναι τίποτα. Εμείς κρυβόμαστε από όλη τήν ασφάλεια, εμείς κινδυνεύουμε όχι νά μάς απολύσουν αλλά νά μάς τουφεκίσουν.

Δέν βλέπουμε πού βρίσκεται η διαφορά από εκείνο τόν αριστερό πολιτικό ηγέτη, πού βεβαιώνει τούς εργάτες ότι δέν χρειάζεται ή δέν μπορούν νά ασχοληθούν οι ίδιοι, νά κουράζονται καί νά κάνουν φασαρία. Αρκεί νά ψηφίσουν αυτόν καί τούς βουλευτές του στό κοινοβούλιο καί...τρέμεται καπιταλιστές, ιμπεριαλιστές, τοκογλύφοι, τραπεζίτες καί οι υπόλοιποι...

Οι μέν ξέρουν από εκρηκτικές ύλες, οι δέ ξέρουν νά βγάζουν εμπρηστικούς λόγους καί νά χρησιμοποιούν εκρηκτικά επιχειρήματα στή βουλή.

ΔΡΑΣΗ

Γιά τούς επαναστάτες τίποτα δέν μπορεί νά υποκαταστήση τήν ανεξάρτητη δράση τών μαζών.

Ακόμα καί άν είναι επιτυχημένη καί δημοφιλής μιά τρομοκρατική ενέργεια, είναι βλαβερή. Γιατί υποβιβάζει στά ίδια τους τά μάτια τούς εργάτες καί τό ρόλο τους γιά τή κοινωνική αλλαγή. Τούς σπρώχνει όχι στή δράση αλλά στήν απραξία, έστω καί αν εχει"εξυψωθεί η συνείδησή τους" από τήν "προπαγάνδα στή πράξη" τών τρομοκρατών, έστω καί άν τούς χειροκροτούν κάπου από τά παρασκήνια. Τόσο τό χειρότερο, γιατί θά μείνουν στά παρασκήνια.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Υπάρχει ακόμα ένα σημαντικό σημείο. Ποιό αποτέλεσμα έχει πανω σ' αυτούς πού αγωνίζονται η μορφή τού αγώνα πού κάνουν; Τί είδους ηγεσία θάταν μιά τρομοκρατική ηγεσία στήν εξουσία;

Γιά τίς επαναστατικές ομάδες καί οργανώσεις σ' όλο τόν κόσμο, η ζωή δέν είναι καί τόσο εύκολη.

Βγάζουμε εφημερίδες, μοιράζουμε προκυρήξεις μιλάμε σέ κόσμο πού τις περισσότερες φορές μάς ακούει εχθρικά ή αδιάφορα, προσπαθούμε νά πείσουμε τούς συναδέλφους μας στή συντεχνία νά κινητοποιηθούν.

Προσπαθούμε νά καταλάβουμε πώς σκέφτονται οι υπόλοιποι.

Μπορεί καμμιά φορά νά αισθανόμαστε πιό έξυπνοι ή πιό αφοσιωμένοι στόν αγώνα, καί γενικά "καλύτεροι" από τό μέσο εργαζόμενο. Συνήθως όταν τά λέμε μεταξύ μας. Αλλά έρχεται αμέσως μετά η ψυχρολουσία από τήν αδιαφορία τών υπόλοιπων εργαζόμενων, πού συνήθως οφείλεται καί στά δικά μας λάθη, γιά νά μάς βάλει στή θέση μας.

Δέν μπορούμε νά διατάξουμε κανένα, ούτε έξω ούτε καί μέσα στίς οργανώσεις μας. Πρέπει νά πείσουμε. Λειτουργούμε δημοκρατικά , θέλουμε δέ θέλουμε.Υπολογίζουμε όλους τούς εργαζόμενους. Τούς ακούμε όλους. Οπλα μας είναι τά επιχειρήματά μας καί μόνο. Τά χαρακτηριστικά αυτά ισχύουν καί γιά τή λειτουργία ενός μεγάλου επαναστατικού κομματος.

Γιά μιά τρομοκρατική οργάνωση, αυτά δέν υπάρχουν.

Γιά νά μή καταλήξουν στή φυλακή, πρέπει νά είναι συνωμοτική. Δέν έρχεται σέ επαφή με τόν κόσμο. Τά επιχειρήματά τους ειναι τά όπλα τους καί οι βόμβες τους.

Είναι ένας στρατός σέ μικρογραφία. Καίσένα στρατό, ακόμα καί αριστερό, η δημοκρατία δέν έχει θέση. Χρειάζεται ιεραρχία. Η πειθώ δέν έχει θέση. Χρειάζεται υπακοή.

Δέν περιμένουν από τίς μάζες νά δεχτούν τίς ιδέες τους σάν καλές, αλλά ασχολούνται αυτοί μέ το καλό τών μαζών, όπως αυτοί τό βλέπουν.

Αν η ατομική τρομοκρατία έχει σάν ψυχολογικό αποτέλεσμα νά ρίχνει τίς μάζες στήν απάθεια, στή απογοήτευση μέ τόν ίδιο τους τόν εαυτό, κάνει συγχρόνως καί τούς τρομοκράτες νά μή νοιάζονται γιά τό τί σκέφτονται οι μάζες αλλά γιά τό τί σκέφτονται οι ίδιοι γιά τίς μάζες.

Αισθάνονται ανώτεροι από τίς μάζες έστω καί άν ξεκίνησαν διαφορετικά Αποκτάν χώρίς νά τό καταλάβουν ένα σωρό ιδιότητες χαρακτηριστικές τής αστικής ιδεολογίας. Τήν πίστη στά λίγα καί διαλεκτά άτομα πού φτιάχνουν τήν ιστορία, τήν περιφρόνηση στήν δημοκρατία(όχι μόνο στήν αστική αλλά καί στήν εργατική δημοκρατία), τήν εκτίμηση στήν ιεραρχία καί τίς διαταγές.

Αν έπαιρναν τήν εξουσία...

Εμείς όμως έχουμε μιά πολύ διαφορετική δουλειά νά κάνουμε. Μέ πολύ διαφορετικά μέσα καί στόχους.

Θέλουμε νά βοηθήσουμε στό νά γίνει η ίδια η εργατική τάξη ικανή νά πάρει τήν εκδίκησή της, νά απελευθερώσει τόν εαυτό της καί νά πάρει τήν εξουσία.

Γι αυτό δέν υποστηρίζουμε τήν ατομική τρομοκρατία. Καί αυτά μπορούμε καί πρέπει νά τά λέμε καθαρά καί ανοικτά σέ όσους μας ακούνε.

εργατικη δημοκρατια

ΤΥΠΟΙΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΕΡΓΙΑ οι νοσοκομοι απαντουν αγωνιστικα

Στες 20 του Μάρτη οι σπουδαστές νοσοκόμοι του ψυχιατρίου κήρυξαν απεργία και έκαμαν πορεία στη Λευκωσία μαζί με άλλους απόφοιτους της σχολής που μένουν άνεργοι από τότε που πήραν το δίπλωμα τους.

Το κύριο αίτημα τους είναι η άμεση πρόσληψη όλων των ανέργων νοσοκόμων και να ξαναεφαρμοστεί ο νόμος που προβλέπει την άμεση πρόσληψη τους μόλις τελιώνουν τη σχολή.

Οι νοσοκόμοι φοιτούν 2 χρόνια σε ειδικές σχολές και παράλληλα εργάζονται σαν μαθητευόμενοι στα Νοσοκομεία με 30 λίρες μισθό. Η εισαγωγή τους στες σχολές νοσοκόμων γίνεται με προγραμματισμό ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες των νοσοκομείων και να διορίζονται αμέσως μετά την αποφοιτήση τους.

Παρά τον προγραμματισμό για τη πρόσληψη τους απο το Φεβρουαριο του 79 δεν έγινε καμιά πρόσληψη με αποτελεσμα να μένουν απο τότε άνεργοι 25 νοσοκόμοι του ψυχιατρίου. Για ενάμιση περίπου χρόνο πηγαίνουν απο υπουργείο σε υπουργείο και απο υπηρεσία σε υπηρεσία χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

ΤΟΥΣ ΕΔΙΩΞΑΝ

Όπως μας είπαν οι ιδιοι τους έδιωξαν απο το Αρχιατρείο οταν ζήτησαν να δουν τους αρμόδιους. Αλλοι τους έλεγαν να πάνε να δουλέψουν στες οικοδομές.

Απο τους ίδιους μάθαμε οτι έγινε έρευνα που αποδεικνύει οτι με το ίδιο προσωπικό που κάλυπταν τα προηγούμενα τμήματα καλύπτουν σήμερα και ένα καινούργιο θάλαμο με αποτέλεσμα στο ψυχιατρείο 2-3 νοσοκόμοι να αντιστοιχουν σε 30-40 αρρώστους. Αν κάποιος απο αυτούς αρρωστήσει ή για κάποιο λόγο δεν πάει δουλειά η κατάσταση γίνεται ακόμα χειρότερη. Οι τμηματάρχες του ψυχιατρείου ζητουν πρόσληψη προσωπικού, οπως προβλέπουν οι κανονισμοί λειτουργίας του Νοσοκομείου. Δηλαδή 2 νοσοκόμοι να αντιστοιχουν σε 5 αρρώστους.

Το πρόβλημα των ανέργων νοσοκόμων εκφραζόταν καθαρά και στα πανώ τους που τα κυριότερα συνθήματα έγραφαν.

- ΑΝΑΓΚΕΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΓΙΑΤΙ Η ΑΝΕΡΓΙΑ;
- ΤΟ ΨΥΧΙΑΤΡΙΟ ΕΧΕΙ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ;
- ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ
- ΟΧΙ ΣΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΧΩΡΙΣ ΑΞΙΑ
- Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ ΣΑΝ ΦΤΗΝΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΧΕΡΙΑ
- Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΝΕΡΓΩΝ

Αλήθεια αφού υπάρχουν ανάγκες γιατί η Ανεργία. Κάποιοι απο αυτούς μας είπαν δεν έχει λεφτά η Κυβέρνηση όπως τους είπαν οι αρμόδιοι του υπουργείου οικονομικών. Άλλοι μας είπαν "μας θέλουν άνεργους για να μας δίνουν χαμηλά μεροκάματα ή "για να μας αναγκάσουν να πάμε σε άλλες δουλειες, εγώ εδούλεψα στες οικοδομές με £25 τη βδομάδα". Αλλοι δουλεύουν σε εργοστάσια με £18 τη βδομάδα. Βιομήχανος έξω απο τη Βουλή που είταν συγκεντρωμένοι οι άνεργοι νοσοκόμοι φώναξε "Ζητούνται κοπέλλες με £80 το μήνα"

Ενα είναι σιγουρο για την ανεργία δεν φταίμε εμείς. Φταίνε αυτοί με τη λιτότητα τους και με τη μανία τους για περισσότερα κέρδη και την αδιαφορία τους για τις κοινωνικές ανάγκες και την υγεία μας.

ΑΝΕΡΓΙΑ

Πολύ καλά κάνουν οι νοσοκόμοι που αρνούνται να πλήρωσουν αυτοί τις κρίσεις των αφεντικώ και της κυβέρνησης. Ο αγώνας τους πρέπει να συνεχιστεί. Πρέπει να γίνει πλατιά γνωστός για να μπορέσουν κι άλλοι εργαζόμενοι να τους υποστηρίξουν.

Οι νοσοκόμοι δεν είναι οι μόνοι που αντιμετωπίζουν ανεργία. Υπαρχουν εκατοντάδες αδιόριστοι απόφοιτοι ανωτέρων και ανωτάτων σχολών. Ετσι κι αλλιώς οταν τα αφεντικά εχουν προβλήματα με τις επιχειρήσεις τους δεν βγάζουν δηλαδή αρκετά κέρδη οι πρώτοι που την πληρώνουν είναι οι εργαζόμενοι. Σήμερα οι νοσοκόμοι αυρίο εμείς.

Οι υποσχέσεις που τους έδωσαν οι αρμόδιοι δεν φτάνουν. Τέτοιες ακούνε εδώ και ενάμιση χρόνο. Με τες υποσχέσεις και με την ελπίδα της πρόσληψης μερικών απο αυτούς η εργοδοσία θέλει να τους διασπάσει. Ηδη οι ψίθυροι οτι θα προσληφθούν τουλάχιστον ορισμένοι αρχισαν να κυκλοφορούν απο τη πρώτη μέρα που οι νοσοκόμοι κατέβηκαν σε αγωνιστική κινητοποίηση.

Αυτό δεν πρέπει να το δεχτούν γιατί τους κτυπά όλους. Αν δεχτούν να μείνουν μερικοί άνεργοι αυτοι που θα δουλέβουν θα είναι υποχρεωμένοι να κάνουν και τη δουλειά αυτών που δεν θα προσληφθούν μια και οι ανάγκες υπάρχουν και είναι αρκετά μεγάλες μάλιστα. Η θέση τους δεν θα είναι καθόλου σίγουρη μια και στο κλάδο θα υπάρχουν άνεργοι που θα περιμένουν πρόσληψη. Η εργοδοσία θα μπορεί πιο εύκολα να του βάλει να κάνουν πολλή δουλειά ή να τους ζητησει άλλες θυσίες μια και θα φοβούνται τη θέση του αφού θα υπάρχουν απο δίπλα οι άνεργοι. Η ανεργία πάντα κτυπά τους εργαζόμενους είτε δουλεύουν είτε είναι οι ίδιοι άνεργοι.

Οι νοσοκόμοι μπορούν να αντισταθούν σε αυτό αν μείνουν ενωμένοι. Αυτό μπορούν να το πετύχουν αν μαζεφτούν μαζί και συζητησουν το θέμα και αποφασίσουν οτι δεν θα υποχωρήσουν ούτε αυτοί ούτε η συντεχνία τους αν δεν προσληφθούν ολοι.

"Ό εύδαιμονισμός καί ό ύπερ-αταναλωτισμός δεν πρέπει να έχουν θέση στην σημερινή καμπή τῆς ιστορίας της Κύπρου."

"Λυπούμαι να διαπιστώσω ότι τό ύψος των αιτημάτων για αύξηση μισθών καί ημερομισθίων τά όποία έχουν ήδη υποβληθεί δέν άνταποκρίνονται στίς διαστάσεις τών προβλημάτων πού αντιμετωπίζει ή οίκονομία".

('Αλλά ανταποκρίνονται στά οίκονομικά προβλήματα πού αντιμετωπίζουν οί έργαζόμενοι μετά τίς νέες φορολογίες;)

"ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΣΜΟΙ" ..ΚΑΙ ΠΡΑΣΙΝΑ ΑΛΟΓΑ

Ποιοί είναι αυτοί επιτέλους πού ευδαιμονίζονται;

Οί εργαζόμενοι πού πάνε στίς δουλειές τους μέ τό λεωφορείο, τό μοτοποδήλατο, ή τό αύτοκίνητο πού ακόμα χρωστούν, ή οί έπιχειρηματίες καί οί διευθυντές πού πάνε μέ τά πανάκριβα τους BMW, Μερσεντές κτλ;

Οί οίκοδόμοι πού μέ ζέστη καί μέ κρύο τήν περνούν στήν σκαλωσιά ή οί ιδιοκτήτες καί οί διευθυντές τών οίκοδομικών εταιρειών;

Οί τραπεζοϋπάλληλοι πού δέν μπορούν καί νά πιούν καφέ τήν ώρα της δουλειάς ή οί διευθυντές τους;

Οί υπάλληλοι στά μαγαζιά, στά εστιατόρια καί στά γραφεία ή οί διευθυντές καί ιδιοκτήτες των επιχειρήσεων;

Οί έργάτες καί εργάτριες στά εργοστάσια πού παλεύουν 8 ώρες μέ τά μηχανήματα, ή οί εργοστασιάρχες που βασανίζονται πώς νά αυξήσουν τά κέρδη τους;

Όσο και άν φαίνεται παράξενο οί εκπρόσωποι της κυβέρνησης απόφασισαν ότι ευδαιμονιζόμενοι είναι οί εργαζόμενοι καί όχι οί διευθυντές καί οί επιχειρηματίες.

Τά'παν είδικά για μάς

■

'Απόδειξη: ποιανών τόν "εύδαιμονισμό χτυπάν οί νέοι φόροι; τών μισθωτών.

'Απόδειξη: ποιούς κατηγορούν γιά υπερβολικά αιτήματα; τούς εργαζόμενους.

Καί όταν λέν νά σταματήσουμε τούς ευδαιμονισμούς δέν εννοούν νά κόψουμε τό χαβιάρι, τά πούρα Αβάνας, τά ταξίδια στή Χαβάη, τίς επαύλεις καί τίς Ρολς-Ροϋς. 'Εννοούν κάτι πιό απλό.

- Θέλουν νά κόψουμε τό τσιγάρο, τήν μπύρα, τήν ταβέρνα, τό σινεμά.
- Θέλουν νά σταματήσουμε νά ονειρευόμαστε ένα σπίτι.
- Θέλουν νά σταματήσουμε νά σχεδιάζουμε νά αλλάξουμε ή νά άγοράσουμε έπιπλα, κουζίνα, ψυγείο, πλυντήριο.

Αύτά όμως ξέρουμε πολύ καλά ότι είναι βασικές ανάγκες τής ζωής καί όχι ευδαιμονισμοί.

Θέλουν νά κάνουμε θυσίες γιά νά σώσουμε μιά οίκονομία. Άν όμως μιά οίκονομία δέν μπορεί νά ίκανοποιήσει τις βασικές ανάγκες αυτών πού παράγουν δέν τής αξίζει νά τήν βοηθήσουμε.

Σημαίνει ότι κάτι σάπιο υπάρχει στο οίκονομικό σύστημα. Δέν είναι βοήθεια πού χρειάζεται άλλά άλλαγή.

'Αν μέ τό νά "ευδαιμονιζόμαστε" σημαίνει νά ικανοποιούμε τίς άνάγκες τής ζωής τότε όχι μόνο δέν πρέπει νά σταματήσουμε τούς "ευδαιμονισμούς" άλλά νά απαιτήσουμε καί άλλους.